UFO NYT

MAJ
JUNI . 1966 **3**

S. U. F. O. I. . SKANDINAVISK UFO INFORMATION

PRIS:
4,00 kr.
INCL. OMS.

UFO-NYT

Redaktion:

Frank Pedersen (ansvarshavende),
Bakkedal, Uggeløse pr. Lynge,
tlf. Lindholm (03 269) 111.

Børge Jensen,
Elmevej 2, Borup Sj.,
tlf. Borup (03 626) 101.

Redaktionssekretær:

Frank Lerbæk,
Strandhuse 35, Svendborg,
tlf. (09) 21 34 76.

Ekspedition:

UFO-NYT,
Rønnevej 2, Korup, Fyn,
tlf. (09) 12 28 35,
(svarer kun i forretningstiden).

Regnskabskontor:

Irma Andersen,
Borgmestervangen 8, Randers,
giro nr. 11 77 25.

Alle økonomiske forhold vedr. UFO-NYT ordnes af regnskabskontoret.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D. kr. 24,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nummer. (Se ovenfor).

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. *Red.*

Organisationsoversigt:

KONTAKTUDVALGET:

Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen, Bakkedal, Uggeløse pr. Lynge. Tlf. Lindholm (03 269) 111.

Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmestervangen 8, Randers, giro nr. 117725.

Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhvn., Sundby. Tlf. (01) 55 11 82.

Udklipscentral: Ole Henningsen, Fayesvej 39, Nakskov.

Rapportcentral: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, Kastrup. Tlf. (01) 51 11 41.

Bibliotek: P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.

Oversættelsescentral: Børge Jensen, Elmevej 2, Borup, Sj. Tlf. Borup (03 626) 101.

Repræsentanter for København:

John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, Dragør. Tlf. 53 10 35.

X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm. Tlf. 86 16 77.

Repræsentanter for Fyn:

Frank Lerbæk, Strandhuse 35, Svendborg. Tlf. (09) 21 34 76.

E. Hviid Steengård, Rønnevej 2, Korup. Tlf. (09) 12 28 35 i forretningstiden.

Repræsentanter for Sjælland og Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Fayesvej 39, Nakskov.

Børge Jensen, Elmevej 2, Borup Sj. Tlf. (03 626) Borup 101.

Repræsentant for Norge:

Ludvig Andreas Hoff, Villavei I, Bergen, Tlf. 1 74 25.

INDEHOLDER bl. andet

Løst og fast...

Så lykkedes det igen. Den 1. maj afholdt SUFOI sin fjerde kongres i Fredericia. Til trods for, at kongressen netop faldt på årets første rigtige »sommerweek-end«, var alligevel 350 UFO-interesserede mødt frem. Det var glædeligt at konstatere så mange unge blandt tilhørerne, ligesom vi også med tilfredshed kunne notere deltagelse fra Norge og Sverige.

Om formiddagen var der lejlighed til at hilse på venner og bekendte samt bese de udstillede materialer. Lidt senere gav major H. C. Petersen en særdeles fyldestgørende redegørelse for, hvad IGAP er og står for. H. C. fortalte også om det engelsksprogede tidsskrift, UFO-CONTACT, som foruden til abonnenter over hele verden skal tilsendes kendte personligheder inden for FN, Verdenskirkerne, Videnskaberne samt til politikere, konger, statsoverhoveder m.fl.

Om eftermiddagen holdt den tyske professor Hermann Oberth et foredrag om sit syn på fænomenet »de flyvende tallerkener« og besvarede bagefter spørgsmål fra publikum. Leif Pedersen introducerede professoren og forestod det krævende job som tolk. Hermann Oberth's foredrag vil blive bragt i et senere nummer af dette blad.

På kongressen blev også SUFOI's nye orienteringshefte om UFO-sagen præsenteret. UFO-ORIENTERING, der er på 60 sider og rigt illustreret, synes at være blevet en succes allerede fra starten, hvis man skal dømme efter salget. Prisen, der er sat så lavt som kr. 2.-, skulle betinge dette sagligt oplysende hefte en vid udbredelse. Vi opfordrer læserne til at gøre flittigt brug af denne håndsrækning i kampen mod uvidenheden omkring UFO-sagen, hvadenten man foretrækker at udlåne —, uddele — eller videresælge heftet. — Vi er parate til at trykke et nyt oplag, så snart DE har gjort det nødvendigt! — — —

Utallige henvendelser på kongressen tydede på, at der er et stort behov for yderligere studiematerialer af forskellig art. Har De ønsker og forslag desangående, så lad os høre fra Dem, så vi kan få et overblik over, hvad der eventuelt kan være basis for at udgive.

Et af redaktionens medlemmer, Leif Pedersen, trækker sig nu tilbage fra det direkte arbejde med UFO-NYT for at hellige sig sit arbejde med den danske udgave af IGAP.

Leif, der har været med i UFO-arbejdet i næsten alle de år, SUFOI har eksisteret, har udfoldet en omfattende aktivitet som skribent, foredragsholder og lærer på aftenskolerne. De, der kender Leif, ved, at hans hovedinteresse er Adamski og hans filosofi, hvilket dog ikke har afholdt ham fra at følge med i sagens mange andre sider og virke til fremme af et bredt og alment kendskab til sagen.

Leif forlader ikke arbejdet, men vil koncentrere sig om sin hovedinteresse. Vi i redaktionen siger ham tak for alt, hvad han har ydet for bladet og for SUFOI og ønsker ham held og lykke fremover.

Når UFO-NYT denne gang kun udkommer med 40 trykte sider mod sædvanligvis 44 (omslaget medregnet i begge tal), — så er det ikke en camoufleret prisforhøjelse, men står i forbindelse med anskaffelsen af en ny maskine på trykkeriet, som tager omslaget med i samme arbejdsgang. Det årlige sidetal vil blive opretholdt ved, at vi fremover gennemsnitligt mindst hver anden gang bringer 48 sider, alt medregnet.

F. Pedersen.

Hvad pressen skrev...

Så har vi igen oplevet en større koncentration af UFOer, denne gang over staterne Ohio og Michigan. Både danske og udenlandske aviser og blade har beskæftiget sig indgående med sagen. Sagen har bl.a. været omtalt i TIME (1/4), NEWS WEEK (4/4) og LIFE (18/4). LIFE har bragt hele 6 sider med bl.a. en række farvefotos af UFOer. I dette nummer bringes enkelte udpluk fra LIFE samt en række af de mange meddelelser, der er fremkommet i danske aviser.

Under UFOLOGI bringes en artikel af Bent Henius, som stod i Berlingske Tidende d. 31. marts, og grunden til at den bringes under dette afsnit er, at den fortjener at få en kommentar med på vejen. **Red.**

Tallerken-høring.

Offentligheden får ikke adgang, når den amerikanske kongresbygning den 5. april danner rammen om verdenshistoriens første parlamentariske undersøgelse af »de flyvende tallerkener«.

Men interessen vil være levende, når generaler fra flyvevåbnet lukker sig inde med medlemmerne af Repræsentanternes Hus' forsvarskomité for at fortælle, hvad de ved om de mystiske fænomener, hvis eksistens der har været så mange meddelelser om i de sidste dage.

Komitéens formand, demokraten L. Mendel Rivers, gav i sidste uge ministeren for flyvevåbnet Harold Brown samt flyvevåbnets stabschef, general John P. McConnell ordre om at indfinde sig velforberedte til mødet for at besvare de spørgsmål, komitéens medlemmer har at stille om tallerkenerne, eller som de mere officielt hedder, »Uidentificerede Flyvende Objekter«.

Foruden Brown og McConnell ventes det, at der vil være embedsmænd fra »Project Blue Book«, der er den afdeling af flyvevåbnet, der siden 1947 har gjort optegnelser over UFOernes fremkomst og søgt at opnå en forklaring. Bortset fra et mindre antal anmeldelser har man i mange tilfælde ment at kunne fastslå, at »tallerkenerne« har været forårsaget af naturgas-forekomster og lignende fysiske fænomener. I andre tilfælde er de blevet tilskrevet psykiske fænomener — hos iagttageren.

Komitéen har gjort det klart, at det ikke vil være en fuldstændig kongresundersøgelse, men blot et forsøg på at fastslå, om en sådan er nødvendig. Høringen om tallerkenerne vil finde sted indenfor rammerne af den undersøgelse komitéen foretager for tiden af forsvarsbudgettet for næste år, og det var under denne undersøgelses tidligere møde den 31/3, at Mendel Rivers bragte tallerkenspørgsmålet op. Rivers sagde, at den republikanske gruppeleder i Repræsentanternes Hus, Gerald Ford, havde anmodet ham om at lede en undersøgelse på grund af det store antal anmeldelser, der var kommet fra Fords hjemstat, Michigan. Ford mente, at der kunne være noget i nogle af anmeldelserne, og at offentligheden derfor havde ret til en mere grundig forklaring end den, som indtil nu er fremkommet fra flyvevåbnet.

Langelands Folkeblad 5/4.

Masser af fl. tallerkener.

De nysgerrige UFOer — også kaldet flyvende tallerkener — synes på det seneste navnlig at interessere sig for USA og Sovjetrusland. Den sidst forløbne week-end bød på så mange observationer af de uidentificerede himmellegemer, at et amerikansk kongresmedlem allerede i en fjernsynsudsendelse har krævet, at USAs luftvåben nu opgiver sin tavshedspolitik om »tallerkenerne«.

Telegrammerne fortæller, at hundreder af mennesker i staterne Ohio og Michigan lørdag og søn-

dag iagttog UFOer på himlen. Det strømmer ind til politistationer, radiostationer, civilforsvaret og luftvåbnet med rapporter, og blandt iagttagerne var både politifolk og sheriffer samt brandfolk. F.eks. iagttog det lokale brandvæsen i Toledo gennem kikkerter i nogen tid fire objekter, hvis farve skiftede fra rødt til grønt og hvidt. En patruljebetjent oplyser i et stykke tid at have studeret et objekt, som holdt sig svævende i ca. 60 meters højde over en lille skov.

En del af UFOerne blev endog observeret tæt ved luftvåbnets UFO-center på Wright-Patterson basen i Ohio, men ikke desto mindre oplyses det fra luftbasen, at man der intet har observeret, og centrets leder, major Hector Quintilla, tilføjer endda, at der åbenbart er tale om en »smitsom UFO-epidemi«.

I det amerikanske fjernsyn krævede kongresmedlem Gerald Ford søndag aften en kongresundersøgelse af hele spørgsmålet. Han fandt, at regeringen nu måtte handle, og at luftvåbnets arrogante afvisninger af UFOernes eksistens ikke længer kan godtages.

UFO-formation over Randers.

I en kommentar til mystikken siger major Frank Pedersen, de hjemlige UFO-forskeres primus motor, til Jyllands-Posten:

— I det sidste års tid har der været stigende UFO-aktivitet ikke alene over USA, men også over Sovjetrusland. De uidentificerede genstande viser sig i bølger. I USA har man jo valgt det standpunkt ikke at ville tage stilling til spørgsmålet officielt, men hvis der skal sættes gang i en officiel undersøgelse, skal det nok komme indefra og da navnlig som følge af krav fra senatorerne. Det er vist den eneste vej. Med hensyn til Sovjetunionen er det som bekendt småt med oplysninger. Når vi ved, at der også har vist sig mange UFOer over russisk territorium i det sidste år, skyldes det radioamatørerne, hvis oplysninger opsnappes i Australien, så de er godt forsinkede, når de kommer hertil.

I Danmark observeres UFOerne ikke nær så hyppigt, men vi er dog netop i gang med at studere materialet vedrørende en større overflyvning over Randers natten til den 21. marts. Her blev en formation af UFOer observeret i et kvarters tid.

Handy.

Jyllands-Posten 29/3-66.

Tallerkener med »små grønne mænd« sværmer over USA.

Det mener i hvert fald mange ærværdige borgere i Michigan.

Fra vor korrespondent.

WASHINGTON, TIRSDAG AFTEN.

At dømme efter talrige meldinger, der indgår til politistationer og sherifkontorer, hjemsøges USA i disse dage af sværme af »flyvende tallerkener«. Og medens rygterne svirrer om de besynderligste himmelsyn, angriber overbeviste iagttagere af »tallerkener og små grønne marsmænd« De forenede Staters forsvarsministerium og luftvåben for i fællesskab at tilbageholde værdifulde oplysninger om gæster fra fjerne himmelegne.

Især synes staten Michigan at være et foretrukket og kært udflugtsmål for UFOerne — uidentificerede flyvende objekter — og det lykkedes for nylig agtværdige indbyggere i denne stat at fotografere lysende genstande, som man hævdede måtte være udsendt fra højtciviliserede planeter.

Astronomer, der kikkede på fotografierne, affejede blankt påstanden ved at sige, at de lyse partier på fotografierne slet og ret var Månen og Venus.

De lykkelige vidner, der havde optaget fotografierne, lod sig dog ikke overbevise, og i går fik de støtte af andre gode Michigan-borgere, der ringede til sherifferne i Washtenaw, Bad Axe og San Gabriel Valley for at rapportere om tallerkenagtige objekter, der med blinkende røde, grønne og hvide lys havde passeret staten i lav højde.

»Johnson bliver ført bag lyset«.

Medens sherifferne troligt optog rapporter, holdtes i National Press Club her i Washington en højtidelig, om end sparsomt besøgt pressekonference. Den var indkaldt af »Den nationale komité til undersøgelse af luftfænomener«, hvis formand gennem 15 år, pensioneret major i marinekorpset, Donald

E. Keyhoe, havde et par kommentarer om UFOerne til det vantro officielle Amerika.

Major Keyhoe var mildt sagt ikke tilfreds med den mangel på alvor, hvormed det officielle USA opfatter situationen, og samtidig med, at han anklagede det amerikanske luftvåben for at tilbageholde forbløffende facts om UFOer, antydede han, at endog præsident Johnson i dette vitale spørgsmål bliver ført bag lyset af visse personer i Pentagon. Han ønskede imidlertid ikke at uddybe yderligere, hvorvidt det virkelig er hans mening, at præsidenten, den øverste chef for Amerikas væbnede styrker, ikke rigtigt kan få at vide, hvad der foregår blandt tropperne.

I 200 år —

Majoren mente, at UFOer i de sidste 200 år har holdt den gode jord under observation. Han blev spurgt, om en besøgende fra de fjerne himmelegne nogen sinde havde sat sine ben på Jorden, og hans assistent fra komitéen svarede med at minde om, hvad der skete i Socorro i 1964, da politibetjente så »to små velklædte herrer« træde ud af et UFO.

— Eftersom de kunne se det, har de vel også kunnet se, om d'herrer var rigtige gode, grønne marsmænd? lød spørgsmålet.

— *Vi har aldeles ingen grund til at tro, at UFO-folk nødvendigvis er grønne, svarede major Keyhoe fornærmet.*

Tusinder af velanskrevne mænd og kvinder har iagttaget UFOer, fremgik det af den videre forklaring. Men der er to grunde til, at der aldrig rigtigt er blevet etableret en kontakt mellem de ukendte og amerikanske statsborgere:

— For det første har, sagde major Keyhoe, luftvåbnet en stående ordre til at skræmme UFOerne væk, og for det andet har UFOerne selv først i de sidste 25-30 år rigtigt været interesseret i at lære jordboerne nærmere at kende.

Medens major Keyhoe og hans venner fremlagde deres sindsoprivende betragtninger, holdtes endelig i Baltimore et møde af mere seriøs karakter. Direktøren for et af de firmaer, der fremstiller kabiner til rumforskningen, sagde i en tale, at det skulle være muligt at gennemføre de første bemandede flyvninger til Mars allerede om 15 år.

Der skulle kunne oprettes en normal trafikforbindelse til planeten med hurtige ture, der varer 450-500 dage, og noget langsommere rejser, der varer 900 dage. Billetten for en syvmands ekspedition vil komme til at koste mellem 50 og 100 milliarder dollar.

Direktøren havde i sin tale ingen kommentarer til UFOer eller små grønne mænd.

Berlingske Tidende 30/3-66.

Flyvende tall. er atter aktuelle.

Gang på gang offentliggøres såkaldt mistænkelige rapporter fra folk, der påstår at have set flyvende tallerkener. — Hvad ved vi om disse mystiske objekter, og hvad ved de om os?

»Der er mere mellem himmel og jord, end du ved af, Horatio«. Hvor evig aktuel denne replik skulle blive og faktisk allerede var, før den blev skrevet, var vist ikke engang Shakespeare klar over. En lille notits, der i sin ordknaphed røber, med hvilken alvor eller mangel på samme, man viderebringer oplysninger af denne art, må atter bringe en til at erkende, at vi vist ikke ved så meget om det store rum, som enkelte stejlt vil holde på.

I notitsen hedder det blandt andet: De flyvende tallerkener svirrede i aftes på ny i luften over Michigan i USA, og politiets eksperter undersøger omhyggeligt et dybt, cirkelrundt aftryk på et sted, hvor et af de mærkeligt lysende objekter hævdes at være landet. Aftrykkene var fire, fem centimeter dybe. Yderligere gav en geigertæller ifølge øjenvidner kraftige udslag, og politiet fandt nogle ejendommelige sorte korn af ukendt art. Hundrede mennesker i egnen omkring Ann Arbor mener, at de så de flyvende tallerkener.

Således fortæller den danske avis om det mystiske fænomen, som sikkert om et par dage vil blive dementeret med oplysninger om, at de flyvende objekter (UFOer) bare var varm luft eller vejrballoner, og at de tydelige aftryk i jorden stammede fra en lastvogn. Kommer politiet og de amerikanske organisationer, der med ikke særlig blid hånd tager sig af disse problemer, med en sådan forklaring, er det måske den rigtige, men også kun måske.

UFO-formularen.

Rapporter af denne art, afgivet af såkaldt for-

vildede personer, er ikke længere nogen nyhed. Dagligt får det amerikanske flyvevåben øjenvidneberetninger, der lyder på, at man har observeret flyvende genstande, såkaldte »flyvende tallerkener«. Den almindelige viden om disse ting går ud på, at man smider disse rapporter i papirkurven med et smil. Men så let gås der ikke hen over problemet i USA. Derom vidner, at US Air Force har et departement for UFOer (uidentificerede flyvende objekter) og af den militære pilot i sin uniformslomme gemmer en lille trykt formular, der i forvejen er udfyldt på en sådan måde, at alt hvad han har at gøre er at skrive, hvor stor UFOen var, hvor hurtigt den fløj, hvad farve, den havde, og dens position. Alt dette selvfølgelig betinget af, at han »tror« at have set en. *Om det danske forsvar tager tingene lige så tungt er ikke til at få oplyst for almindelige dødelige. En sag er i hvert fald sikker. Militærets første opgave i disse forhold er at få det til at se ud som bagateller, som ingen blot middelbegavet person gider at beskæftige sig med.*

Det er ikke småting, man har fået af UFO-rapporter. Et faktisk tal for alle lande kan gives, men det overstiger et par hundrede tusinde i de sidste 15 år, hvor aktiviteten i luften synes særlig livlig. Men det er jo ikke bare os. Inkaindianerne fortæller i gamle legender om store sølvskinnende fugle, der kom ned fra himmelen, og adskillige ældgamle skrifter bærer vidnesbyrd om observationer på himmelen.

Afskrækkende rapporter.

Om aftenen den 4. december 1952 landede en forskrækket pilot fra Flyvevåbnet i Laredo i Texas. Han fortalte, at han 19 kilometer fra flyvepladsen var blevet strejfet af en mystisk blåligt-lysende genstand. I sidste øjeblik havde genstanden kastet sig til siden og for forbi maskinen med frygtelig hastighed. Tre år tidligere ville alle have gjort nar af rapporten, det var der ingen, der gjorde nu.

En anden rapport lyder på, at en britisk Comet jetmaskine forlod Calcutta den 2. maj 1953. Seks minutter efter starten blev den ramt af et eller andet. Stumperne af det forulykkede fly blev fundet spredt over 13 kvadratkilometer på jorden. Tårnet i lufthavnen hørte ingen nødsignaler. Dette er nogle af de mere forskrækkende vidnesbyrd om, at der er et eller andet. Dertil kommer vidner, som har set genstande på himmelen, men ikke blot almindelige genstande. Det er en fællesnævner for alle observationer af denne karakter. UFOet flyver hurtigt (farten er for nogles vedkommende opgjort til 80.000 kilometer i timen). Der er ingen motorlarm, ingen udstødning. De udsender et blinkende lys, der svarer til afviserblinket på en vogn. Og først og fremmest, de flyver i spidse vinkler. Denne navigation, er det ikke muligt for noget aeroplan at foretage, og ingen stjerne eller satellit er i stand til pludselig at skifte kurs og flyve tilbage samme vej, uden drejning. Fælleskendemærket for de oplysninger, der er afgivet af vidner, som har set UFOer på nært hold, er en mærkelig prikken i huden som af stråling og komplet lydløshed, eller højst en hvislen. Det er muligt, at alle disse observanter har lidt af visionære forstyrrelser, men i så fald er det en folkesygdom med fælles symptomer. Der er ikke mange divergenser, når man sammenligner disse vidnesbyrd. Og særlig store varianter møder man heller ikke, når kyndige videnskabsmænd skal dementere. Vejrballoner, refleks fra billygter, skyer, meteorer er, hvad disse forklaringer for det meste indeholder. En ny teori, som har været luftet i en dansk avis forklarer, at de flyvende tallerkener i virkeligheden er reflekser fra et lag varm luft, der ligger mellem to kølige luftlag. Disse reflekser kan også ses på radarskærme. Man kan antage, at disse tilbagevisninger er korrekte. Men stadig er der uløste gåder, der giver anledning til spørgsmål. Hvad med de iagttagede formationsflyvninger, blandt andet over Det hvide Hus og Rom. De mange observationer af lavtgående UFOer. De mange farve- og hastighedsvariationer. De fotografier, der ikke har kunnet tilbagevises som svindel. Overflyvninger, der har givet anledning til stoppede motorer og magnetiske forstyrrelser. Landinger, der efter sigende er overværet af vidner. Fællesmønstret for alle observationer. Og sidst men ikke mindst de mange rapporter, der går ud på mystiske forulykkede militær- og passagermaskiner. Kan de være forårsaget af varm luft og vejrballoner?

Kemisk rent tin.

Til dette kommer de mange genstande, som man har fundet på steder, hvor UFOer menes at være landet. Blandt andet har man i USA på jorden metaller, der antages at stamme fra et forulykket UFO. En nærmere videnskabelig undersøgelse har bestemt nogle af disse metaller til at være kemisk rent tin. Noget man ikke har mulighed for at fremstille ad kemisk vej, og som ikke kendes i sin 100 pct. rene form. Oven i denne bunke uforklarede facts, kommer beretninger fra svage sjæle, der påstår at have været i kontakt med folk fra andre planeter. Og sidst kommer vor menneskelige stor-

hedsvanvid, der vel ikke er så enormt, at vi kan påråbe os at være eneste levende væsener i et uendeligt univers.

Man er nu kommet så langt, eller for at være korrekt, man har nu hørt så mange forklaringer om lysende objekter, både i udlandet og herhjemme, hvor fænomenerne ikke er mindre talrige, at de enorme stabler filmisk materiale ikke blot bliver lagt på en hylde, hvor det mugner op, men bliver underkastet større undersøgelser. Et bevis på dette, er den schweiziske læge, dr. Monquzzi, der i 50'erne af vanvare på et bjerg kom til at fotografere en landet UFO med en UFO-mand udenfor. Filmen blev beslaglagt, manden afskediget fra sin stilling. Og så skulle den sag være glemt. Det var den blot ikke. Billederne blev undersøgt på kryds og tværs. Man fotograferede bjerget og prøvede at indkopiere en suppeterrin, men forgæves. Og så kom der en uofficiel redegørelse. Billederne var ægte. Men nyheden nåede ikke til avisernes forsider. Kun til fagtidsskrifter, der udelukkende arbejder med UFO-stof. Denne sag er nu også glemt. Men stadig indkommer der film. En af de seneste er optaget af et argentinsk hangarskib ved Sydpolen. Og det skabte intet mindre end en sensation. Regeringerne i Argentina og Chile bekræftede, at man havde observeret ukendte flyvende objekter, som IKKE kunne identificeres.

Hvornår er vi sikre?

Nu har de nye iagttagelser i Michigan givet ved til den allerede blussende ild. Tidligere har amerikanske myndigheder, og ikke kun amerikanske for den sags skyld, bestræbt sig på at latterliggøre vidnerne. Når man så en UFO måtte vedkommende være en forstyrret en. Men denne gang er observatørerne agtværdige sheriffer og politifolk, ansat under USA's stjerneflag, og det er jo andre folk. Autoriteten fornægter sig aldrig.

Der er noget i luften, det er givet, men hvad. Det vil aldrig blive opklaret, før man har en UFO på jorden, så videnskabsmænd kan gå ud og ind og ved at bide i de ukendte metaller forvisse sig om at dette i hvert fald ikke er lysreflekser.

Kristeligt Dagblad 1/4-66.

SENATOR OM »TALLERKENERNE«

Der kan vel være noget sandt i det.

Krav om, at rapporter om særlige himmelfænomener tages alvorligt.

Fra vor korrespondent.

WASHINGTON, ONSDAG AFTEN.

Sagen om de flyvende tallerkener og de små grønne marsmænd, der i den sidste tid specielt synes at have hjemsøgt staten Michigan, ønskes nu forelagt for en kongreskomité. Den republikanske leder i Repræsentanternes Hus, Gerald R. Ford fra Michigan, har anmodet om en undersøgelse, fordi — som han siger — »der meget vel kan være noget sandt i hele denne affære«.

De uidentificerede flyvende objekter, UFOerne, om hvilke der i de sidste 14 dage er givet talrige nye rapporter, betragtes stadig med skepsis af de officielle myndigheder, men »en hård kerne« af overbeviste iagttagere af de særlige himmelfænomener ser på sagen med stor alvor og kræver, at deres rapporter og undersøgelser også tages alvorligt.

De overbeviste iagttagere afviser indigneret den spøgefulde tale om grønne UFO-folk og henviser til, at et stort antal rapporter om UFOerne er afgivet af respektable og agtværdige borgere, hvem man, siger de, fornærmer ved »latterliggørende beskyldninger for anfald af himmelsvip og månesyge«.

De fornærmede kan dog ikke påstå, at deres syner ikke officielt tages alvorligt. USA's luftvåben har oprettet en særlig afdeling til undersøgelser af alle rapporter om UFOer. Der er indtil nu gennemgået over 10.000 »tilfælde«, af hvilke der kun er godt 600, der ikke kan forklares som »naturlige kendte fænomener«.

En talsmand for luftvåbnet kommenterer i dag de beskyldninger, der forleden blev fremsat af lederen af den private forening for UFO-iagttagere, pensioneret major i marinekorpset Donald Keyhoe. Majoren hævdede, at luftvåbnet ikke blot forstyrrer mulighederne for at skabe kontakt med de interessante, åbenbart kontaktsøgende UFO-folk ved

at jage deres flyvende tallerkener væk fra amerikansk område, men også tilbageholder sensationelle kendsgerninger om UFOerne.

— Påstandene er grebet ud af luften, siger luftvåbnets talsmand. Vi gør intet for at skjule eller genere påståede UFOer, tværtimod. Luftvåbnet har ikke blot et særligt undersøgelseshold for disse genstande, men har måttet oprette en ny public relation-afdeling, der udelukkende besvarer forespørgsler om UFOer. Sidste år sendte afdelingen næsten 4.000 breve til bekymrede forespørgere, i februar i år 800 breve, og der er overarbejde på kontoret i disse dage for at klare alle henvendelserne fra Michigan. Praktisk taget samtlige iagttagelser kan forklares på en rimelig måde.

I Kongressen synes der ikke at være større iver for at iværksætte den undersøgelse, som Gerald R. Ford ønsker. Rumkomitéen afviser at have med sagen at gøre, og komitéen for de væbnede styrker iagttager en passiv holdning, men vil dog uformelt drøfte spørgsmålet i morgen.

Formanden for rumkomitéen, George Miller, udtrykker i sin afvisning skepsis over for spørgsmålet.

— Jeg plages næsten dagligt af opringninger fra en stakkels dame her i Washington, siger han. Hun påstår, at hun bestandigt får besøg af UFOer, der lander på hendes græsplæne.

Hun har flere gange talt med fartøjernes besætninger, hævder hun, men for tiden er hun meget ked af, at luftvåbnet bliver ved med at flyve hen over hendes hus for at skræmme »de rare folk« og deres flyvende maskiner væk.

Det hele er nonsens — hendes hus ligger i nærheden af militære og civile flyvepladser, og der er ganske naturligt en ret betydelig lufttrafik over stedet. Jeg prøver at tale damen til rette, — men begynde at diskutere sagen i rumkomitéen: Aldrig!

Berlingske Tidende 31/3-66.

Mange ord bliver først forståelige gennem de gerninger, der følger efter dem.

André Mauraux, fransk kulturminister.

Alle mennesker er som en måne — de har en mørk side, som de aldrig viser frem.

Mark Twain.

Tallerken-forslag til FN

Ønske om række af observationsstationer.

NEW YORK: En af generalsekretær U Thants medarbejdere Colman Vankeviczky har opfordret generalsekretæren til at søge at få dannet et verdensomspændende net af observationsstationer, der skal holde udkik efter flyvende tallerkener.

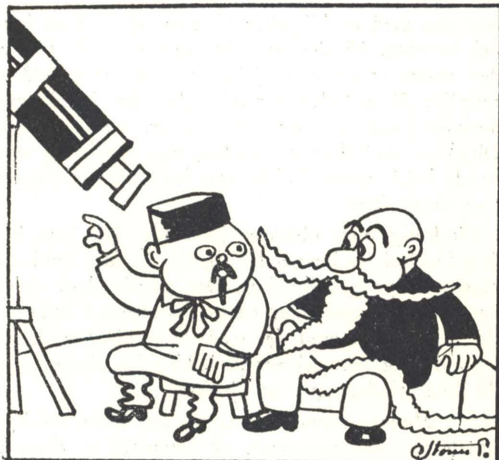
Venkeviczky, der arbejder i FN's informationstjeneste, har sendt sit forslag i et memorandum til generalsekretæren.

Han skriver til U Thant, at der har været en betydelig forøgelse i antallet af rapporter om flyvende tallerkener, siden USA og Sovjetunionen begyndte deres atomsprængninger, og yderligere efter at rumfarten er taget til. Venkeviczky skriver, at han tror, Jorden er under opsigt af intelligensvæsener ude fra rummet.

Berlingske Tidende 22/3-66.

At skrive sin selvbiografi er nu lige så almindeligt som at bedrive hor og næppe mere anstødeligt.

Lord Altrincham.

– Månen er ubeboet – der findes ingen luft, intet vand og ingen træer – kort sagt – slet ingenting!
– Jamen, så er den jo ganske overflødig –!
– Netop – men hvor skal man gøre af den –?

Landinger og kontakter.

Hvad skete der egentlig i Michigan?

Frank Mannor bor ca. 20 km uden for Ann Arbor i Michigan. Han har en lille gård, hvor han bor med sine 10 børn og seks hunde. Om aftenen søndag den 20. marts, klokken var ca. 2000, begyndte hundene at gø, og de blev ved. Mannor gik udenfor sit hus, som ligger på en lille bakke. Rundt om huset findes agerjord, men mod øst falder terrænet mod en mose. Mod øst fik Mannor øje på nogle lys og et svagt, rødt lysskær.

Sammen med sin 19-årige søn Ronnie gik Mannor over mod det mærkelige lysskær, der havde et udseende som gløden fra en cigaret. Det faldt aldrig Mannor ind, at det kunne være et UFO, han så. »Jeg troede, at et meteor var faldet ned, og at jeg muligvis kunne finde stumper af det«. Det gik imidlertid hurtigt op for observatørerne, at det drejede sig om noget andet, hvorfor de begyndte at snige sig forsigtigt nærmere.

Da de kom op over en lille forhøjning i terrænet, kunne de se objektet helt tydeligt. Det var på størrelse med en bil, ellipseformet og med en kuppel foroven. På den ene side sad et hvidt lys, på den anden et grønt. Objektets farve var gråblå og brunligt. Overfladen var ikke glat eller blank, men derimod ujævn, nærmest som et stykke koral. Objektet stod ikke på jorden, men holdt sig svævende i 2,5 meters højde. Det befandt sig »ligesom i en tågestribe«.

Pludselig blev objektet blodrødt. Da Ronnie i den forbindelse henvendte sig til sin far, slukkedes objektets lys øjeblikkeligt. Det gjorde ikke observatørerne nervøse eller bange, tværtimod begyndte de at løbe hen mod det sted, hvor objektet havde befundet sig, men selvom de ledte i fire timer, fandt de ikke mindste spor af objektet.

... Medens mændene var på jagt efter objektet, havde fru Mannor været så fornuftig at ringe til nærmeste politi og fortælle dem, at der var en flyvende tallerken i mosen. Ikke blot fik dette politiet ud af fjerene, men da Mannors har partstelefon sammen med mange andre, fik denne ene telefonopringning mange mennesker ud på observation. Derved blev Mannors observation bekræftet i rigt mål.

Conty sherif Douglas J. Harvey fra Washtenaw så også objektet og udbrød: »Hvis der eksisterer flyvende tallerkener, så er det her en af dem!« Objektet blev iagttaget af politichef Robert Taylor og betjent Nolan Lee fra Dexter, medens de snublede omkring i mørket: »Vi så det røde lys«.

»Jeg så det godt nok, men jeg tror stadig ikke mine egne øjne«, sagde Deputy sherif Stenley Mc Fadden fra Washtenaw, som sammen med sin kollega Davis Fitzpatrick mere mærkede end så objektet fare afsted over Mannors hus, samtidig med at det frembragte en lyd som en ambulance.

Også en anden politibetjent så objekter. Robert Hunawill fra Dexter blev på vagt ved politibilen, mens hans kolleger gennemsøgte mosen. Pludselig kom et mærkeligt oplyst objekt til syne over hovedet på ham. Det fløj ind over mosen og tilbage igen flere gange. På objektet sås røde og hvide lys. Lidt senere kom tre andre objekter til syne, og alle fire fløj nu væk.

Alt i alt 52 mennesker iagttog disse objekter.

Mannors hjem blev dagene derpå hjemsøgt af skarer af observatører og nysgerrige. Vejret var elendigt, men det forhindrede ingen i at køre ad de bløde markveje. Ingen så dog noget.

Mannor selv var meget utilfreds med al denne opmærksomhed: »Folk spørger mig, hvad jeg har fået for denne historie. Jeg har ikke selv bedt om publicity og vil allerhelst have fred. Så kunne det være, at objekterne ville komme igen, så man kunne tage et fotografi som bevis. Hvis der er nogen, som ønsker at give mig en løgnedetektor-prøve, så for min skyld gerne, men jeg har set, hvad jeg har set, og det var helt sikkert et objekt!« Mannor tilføjer: »Jeg er glad for, at jeg ikke tog mit gevær med ud i sumpen. Jeg havde måske affyret det og kommet til at gøre nogen fortræd«.

Denne ene observation vakte sådant et furore, at

Dr. Allen Hynek, der er chef for flyvevåbnets UFO-afdeling, blev tilkaldt for at undersøge sagen. Han afholdt sig klogeligt fra at komme med nogen konklusion til den ventende presse, men sagde, »at det sikkert havde en naturlig forklaring«. Nogle dage senere udsendte han den meddelelse, at det havde drejet sig om sumpgas!

. . . Nogenlunde samtidig med Ann Arbor-observationen blev et lysende objekt set lande ved Hillsdale. Ikke mindre end 87 mennesker iagttog objektet, som landede i en grusgrav. Blandt vidnerne var chefen for det lokale civilforsvar.

Grusgraven blev undersøgt af politi og civilforsvar, og man fandt et cirkelrundt aftryk med en diameter på 2 meter. Aftrykket var 5 centimeter dybt. Ifølge øjenvidner blev aftrykket undersøgt med geigertællere, som gav kraftigt udslag. Desuden fandt man nogle mærkeligt udseende sorte korn af ukendt art, som blev taget med til undersøgelse på politiets laboratorier.

. . . Foranlediget af alle de mange observationer har politi og civilforsvar flere steder i USA holdt udkig efter flyvende tallerkener. I Toledo, Ohio, holdt det lokale brandvæsen vagt med kikkerter. De meldte om observation af fire objekter, hvis farve skiftede fra rødt til grønt og hvidt.

. . . Det foreløbige sidste er en landing ved Hamilton i Ontario i Canada, hvor en 13-årig dreng hævder at have rørt ved en tallerken, der landede i nærheden af hans hjem den 31. marts. Tallerkenen var 2,5 meter i længden, medens den var 1,2 meter i bredden. Dens højde var kun 1 meter. Den havde blinkende grønne og blå lys.

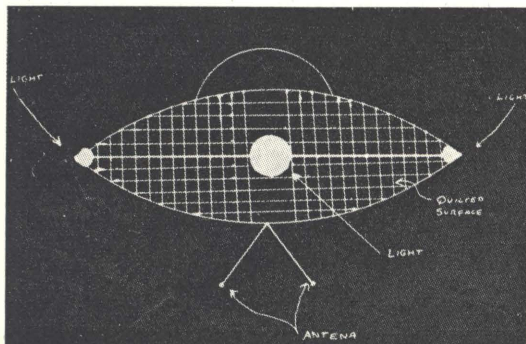
. . . Foruden førnævnte observationer, har der været aktivitet ud over det normale i Nordamerika gennem måneder. Dr. Allen Hynek er ikke den eneste, der fra officielt hold er kommet med kommentarer. En amerikansk rum-forsker, dr. Edward Walsh udtaler, at der er mere grund til at ængstes over dem, der siger, at de har set flyvende tallerkener, end over selve fænomenet. Han fortsætter: »Tallet på luftkaptajner, der melder at have set mystiske, flyvende genstande, er så stort, at jeg er begyndt at tage med toget!«

Walsh's udtalelse er interessant. For det første har man gennem de senere år ikke hørt noget videre til, at luftkaptajner skulle have iagttaget UFOer. Da Walsh alligevel melder om et stort antal af sådanne observationer må man tyde det derhen, at disse rapporter må være blevet givet til USAF og dernæst hemmeligholdt ligesom kaptajnerne må have tavshedspligt. For det andet har man gennem mange år kun udvalgt piloter blandt folk, der både fysisk og psykisk er sunde. Folk, hvis dømmekraft skal være velafbalanceret. Så hvad enten Walsh tager toget eller ej, så skal der nu nok være noget om det, piloterne har set.

Project Blue Books pressekontor skyndte sig at meddele, at man nu var i besiddelse af 10.147 UFO-rapporter, hvoraf de 9.501 kunne forklares som stjerner, balloner, fugle o.s.v. 646 rapporter beskriver genstande, som ikke passer på noget kendt fænomen eller på nogle kendte ting.

Imidlertid konkluderer man endnu engang, at ingen UFO har truet landets sikkerhed, ligeså lidt som man har fundet bevis for en mere fremskreden teknik. Man kan heller ikke bevise, at UFOerne kommer fra verdensrummet. *ej*

Tegningen til venstre viser detailler af »fartøjet«, som Frank Mannor så, da han nærmede sig lyset. Tegningen minder stærkt om et UFO, der i 1957 blev fotograferet fra et af flådens skibe, som befandt sig i nærheden af den californiske kyst. (LIFE 18/4-66).

Hvem talte hun med?

Til yderligere belysning af visse synspunkter, der fremføres i N. E. Wagenda's artikel andetsteds i bladet, bringer vi på opfordring følgende beretning fra England. Den daterer sig tilbage til 1957-58 og blev i sin tid offentliggjort i »Flying Saucer Review«. Red.

To gange i løbet af seks uger hævder den 27-årige mrs. Cynthia Appleton fra Fentham Road, Aston, Birmingham i England at have haft besøg af mennesker fra en anden planet. Mrs. Appleton har to små børn, Susan på 3 år og Janet på 1 år. Hendes mand er metalarbejder.

Mrs. Appleton har efter disse kontakter været interviewet af journalister og mange andre mennesker. Blandt dem, der har talt med hende, er pastor William Cartmel, sognepræst fra Aldridge, pastor G. E. Tiley fra Powick, mr. Gavin Gibbons, tallerken-forfatter samt daværende redaktør af »Flying Saucer Review«. Alle er blevet slået af hendes oprigtighed og fornuft.

Den første kontakt fandt sted mandag d. 18. november. Hendes historie lyder som følger:

Efter frokost havde hun lagt Susan i seng på etagen ovenover. Den lille Janet var i sin vugge i forværelset nedenunder. Klokken var omkring 3. Idet hun troede at høre gråd, gik hun ind i dette værelse for at se om alt stod vel til med Janet. Det gjorde det, men pludselig blev hun bevidst om en følelse af, at luften var meget trykkende. Hun beskrev det som den følelse, man har lige før et tordenvejr. Hun så ud ad vinduet for at opdage, hvad der var i vejen. Hun stod nær ved døren med ansigtet vendt mod vinduet, og vuggen indenfor rækkevidde.

Pludselig viste der sig skikkelsen af en mand til venstre for hende ved kaminen. Hun sagde: »Ligesom et fjernsynsbillede på skærmen, et tåget billede og så pludselig var alting klart«. Hun blev naturligvis meget forskrækket. Samtidig blev hun klar over, at han beroligede hende med en eller anden indflydelse, han udøvede over hendes sind. Så følte hun sig helt rolig og fattet. Mrs. Appleton lagde også mærke til, at i det øjeblik han viste sig, opstod der en »fløjten« nøjagtigt ligesom på de gamle radioapparater, når man indstillede dem på en station. Manden var høj og smuk. Han bar en tætsluttende klædning, af farve ligesom en sølvagtig plastic regnfrakke. Ærmerne nåede til håndleddene. Kraven på klædningen stod op bag nakken ligesom en »elisabethansk« krave.

Mandens læber bevægede sig, men hun hørte ingen ord. Han syntes at være i stand til at læse hendes tanker, og skønt hun ikke benyttede tale, blev hendes spørgsmål opfattet og besvaret mentalt.

På gulvet var der nogle aviser, og manden stod på dem. Efter at han var forsvundet, bemærkede hun, at de syntes at være forbrændte.

Som svar på hendes uudtalte spørgsmål: »Hvor kommer De fra?« svarede han: »Fra en anden verden«, — han anførte ikke hvilken.

»Ligesom Deres«, fortsatte han, »beherskes den af solen. Vi gæster Deres verden for at få fat i noget, som vi mangler. Det findes på bunden af havet«.

Mrs. Appleton sagde senere, at hun var bevidst om et ord, gemt dybt i hendes sind, — noget lignende som »titium«. Da hendes mand kom hjem om aftenen, spurgte hun ham, hvad »titium« var. Han var med det samme klar over, hvad hun mente, og sagde: »Du mener titanium«. Han, som var metalarbejder, var bekendt med ordet.

Rum-gæsten havde fortsat med at sige: »I benytter de forkerte metoder«. Hun huskede nøjagtigt hans ord. »I koncentrerer jer om den forkerte kraft. I prøver at gå »op« (d.v.s. mod tyngdekraften). Vi går på denne måde«, og han gjorde en fejende bevægelse med begge sine hænder, og mellem hans udstrakte fingre viste der sig, hvad hun kun kunne beskrive som en fjernsynsskærm. På skærmen kunne hun tydeligt se et rumskib. Det var cirkelrundt med en halvt gennemsigtig kuppel foroven. Inde i dette skib kunne hun se flere skikkelser, som betragtede hende. Hendes gæst fortalte hende, at vi her på jorden kaldte dette store skib et moderskib, medens de kaldte det et »Master-fartøj«. Der var to skibe på skærmen. Flere små cirkelrunde fartøjer var forbundet til underdelen af master-fartøjet.

Han sagde, at de aldrig kæmpede, men levede i fred og harmoni. Han fortalte også, at de ville vende tilbage i januar, men han angav hverken stedet eller det nøjagtige tidspunkt. Da hun blev spurgt om, hvorledes han forsvandt, kunne hun kun sige, at »pludselig var han der ikke mere«.

Hun var bange, og da hun vendte tilbage til det

bageste værelse, græd hun i en halv time. Efter denne første kontakt havde hun en bemærkelsesværdigt forøget følelse i opfattelsen af andre mennesker, noget hun aldrig havde erfaret før.

Den lille Janet, hvis fødselsdag det havde været dagen før, havde på det tidspunkt een tand. Ved afslutningen af ugen havde hun seks. Havde det noget at gøre med hendes gæst?

Den næste kontakt fandt sted tirsdag d. 7. januar. Imidlertid havde hun aftenen før, da hun sad på en pude foran kaminen, fået et besvimelsestilfælde, idet hun blev fuldstændig bevidstløs og faldt forover, — heldigvis ikke ind i ilden. Hendes mand var sammen med hende i værelset, så der skete ingen skade. Da hun kom til sig selv igen nogle øjeblikke efter, følte hun sig døsig og forvirret. Hun havde aldrig før besvimet på den måde. Den mulige betydning af dette bliver måske klar, eftersom hendes rapport skrider frem.

Den næste dag omkring kl. 2,15 befandt hun sig i det bageste værelse. Hun havde lige lagt Susan og Janet i seng. Det er et lille værelse på ca. 12 fod i firkant. Hun sad på en puf med ryggen hvilende mod væggen. Hun mærkede en lyd, der lignede en »fløjten«. Ligesom ved hendes første kontakt mindede den hende om fløjtet i et gammelt radioapparat, der blev indstillet. Pludselig viste der sig foran hende ikke een, men to skikkelser. De stod foran en væg, hvorpå der hang et billede. Den højeste af de to stod lidt foran sin ledsager, der var på hans venstre side. De viste sig på nøjagtig den samme måde som hendes gæst forrige gang, — et tåget billede og så pludselig blev alting skarpt. Hun genkendte den bageste som den, der havde vist sig for hende i november. Hun forklarede, hvor vanskeligt det var at beskrive deres ensartede træk. Europæere finder det lige så vanskeligt at skelne forskelligheder hos mennesker, der tilhører farvede racer. Forskelligheder, der er der, men ikke umiddelbart til at beskrive. De var begge høje og slanke. Det var muligt at bedømme dette ved hjælp af billedet på væggen, hvorefter de måtte have været seks fod eller mere i højden. De var ens klædt i tætsluttende dragter. De syntes faste og uigennemsigtige ligesom ethvert andet menneskeligt væsen. Mrs. Appleton sagde, at »man kunne ikke se igennem dem, skønt lyset fra vinduet var bag dem«. De var ikke fantomer. Håret på den første gæst var klippet i »pagefacon«, d.v.s. lige og faldende ned næsten til skuldrene.

Man vil huske, at ved den tidligere lejlighed hørte Mrs. Appleton ikke lydlige ord, men var blot bevidst om en telepatisk forbindelse. Til hendes overraskelse tiltalte de hende denne gang begge på engelsk. Hun sagde, de talte engelsk, som en udlænding ville tale det, med omhyggelig udtale og på en afmålt måde. Hendes første gæst introducerede den anden, som åbenbart var den ældre. Denne sidste førte derefter hele resten af samtalen.

Mrs. Appleton blev først oplyst om, at hendes besvimelse forrige aften skyldtes deres handling som en forberedelse til en ny kontakt med hende. Han forklarede ikke, hvorfor det var således. Han spurgte hende hovedsageligt om resultatet af hendes første møde. Hvad var resultatet blevet, og til hvem havde hun fortalt det?

Denne gang fortalte han hende, at de kom fra Ghanas Vahn (udtalt gutturalt ligesom tysk), og at dette land fandtes på Venus.

Hvorfor viste de sig kun for hende og ikke for andre mennesker? Fordi hun var en af de få, som var i stand til at modtage sådanne kommunikationer. Andre menneskers hjerner, fortalte han hende, var ikke så velegnede som hendes, til at muliggøre sådanne kontakter. Mennesker var så stupide og primitive, at de end ikke troede på en anden verden. Den menneskelige hjerne var i sig selv et radioapparat, i stand til at sende såvel som modtage. Menneskene behøvede i virkeligheden ikke mekaniske apparater til sådanne kontakter.

Mrs. Appleton spurgte, om det var muligt for hende at berøre ham. Han svarede, at hvis hun gjorde dette, ville det være farligt for hendes legemlige helbred. Det, hun så, var en projection af ham selv og hans ledsager. (Dette synes at vise den mulige nærværelse af radioaktivitet eller gamma-stråler. Bemærk også den første kontakt samt barnets tænder. Afsvidninger i forskellige grader har ofte været bemærket ved UFOers nærværelse).

Hun spurgte ham, hvorfor »de« ikke søgte større kontakt med menneskeheden. Han svarede, at en sådan umiddelbar handling kunne fremkalde panik. Hvem kunne forudsige resultatet af en sådan kontakt i en verden, der var så adsplittet som vor. Hun spurgte, om det var muligt for hendes mand at se dem. »Nej«, var svaret, »hans hjerne er ikke i stand til at modtage sådanne indtryk«. Han var glad for at kontakte hende, og han takkede for hendes samarbejde.

Derefter gav han hende nogle forbløffende oplysninger. »Bærerne af hammeren og seglet« (åbenbart russerne) var lige på nippet til at fremstille en stråle-kanon. Denne kunne tilintetgøre stof uden at affyre nogen granat som ved almindeligt artilleri. Han fortalte hende, at der i den nærmeste fremtid ville blive megen blodsudgydelse og lidelse. Han

trøstede hende med ordene »vær ikke bange, du lille«. Han oplyste hende også om, at de ikke ville aflægge hende yderligere besøg. Hun forstod, at det var på grund af virkningen på hendes helbred.

Måden for deres afsked var ligesom tidligere. Den yngste forsvandt først, efter at have bukket for hende. Han forsvandt bort som et fjernsynsbillede, når man lukker modtageren. Den ældre anbragte begge sine hænder på brystet, bukkede og forlod hende på samme måde.

Mrs. Appleton sagde, da hun blev spurgt, at hun ikke følte sig så bange som ved første besøg. Trods alt ventede hun et næste besøg i henhold til løftet givet i november. Men hvad var efter-veerne? Hun følte sig meget tung i hovedet ligesom efter en stærk hovedpine. Der var ingen følelse af frygt eller nød. Som svar på et spørgsmål, om der var nogen mærkbar lugt ved nogle af besøgene, svarede hun, at der var en slags svag lugt af svovl. Den samme slags lugt som efter en elektrisk udladning.

Mrs. Appletons helbred havde ikke været for godt efter den første kontakt. Hun var blevet oplyst om, at dette ville bedre sig, og man har forstået, at dette virkeligt også er sket.

Hvilke konklusioner kan man nu drage af disse to påståede kontakter?

Det kan endnu engang anføres, at både Mr. og Mrs. Appleton er uhyre hæderlige mennesker. De gjorde et sandfærdigt indtryk på dem, der interviewede dem. Der er ingen vidner til nogle af kontakterne. Hendes mand tror uforbeholdent på hende. De fleste af dem, som har haft noget at gøre med sagen, er enige om, at det ikke drejer sig om en psykisk oplevelse i almindelig forstand. Det var ej heller en virkelig fysisk kontakt. Gæsterne var formodentlig slet ikke nærværende i huset. Hvad var det da? Muligvis, som Mrs. Appleton hævder, en projection af dem selv. På denne planet er vi først fornylig begyndt at bruge fjernsyn. Måske en fremadskreden race i rummet er kommet et stykke foran i udviklingen af dette, og er i stand til at projicere billeder allevegne.

Mrs. Appleton sagde, at hun ikke tidligere havde været interesseret i flyvende tallerkener, og havde ikke læst bøger eller litteratur om emnet. Hvis det forholder sig sådan, og der er ingen grund til at tvivle på hendes ord, så vil forskere i flyvende tallerkener bemærke et vist mønster i disse to kontakter, som er fælles med mange andre kontakter og iagttagelser.

1. Den ovenfor nævnte afsvidning.
2. Fjernsynsskærmen dannet mellem gæstens fingre under den første kontakt. Dette minder om en af de tidligere kontakter hos Orfeo Angelucci, beskrevet i hans bog »The Secret of the Saucers«.
3. Telepati ved en første kontakt og tale ved den næste. Dette er i overensstemmelse med Adamskis erfaringer.

KOMMENTAR:

— Vi står her over for en af de beretninger, hvor der er vild uenighed om, hvorvidt den hører hjemme i UFO-sagen eller ikke. Endvidere er det et af de tilfælde, hvor flere — vidt forskellige — forklaringer kan tænkes, deriblandt også »noget med en eller anden form for andre dimensioner«. Interessant er også bemærkningen om, at »man« søger noget på havbunden. Dette er i god overensstemmelse med de mange autentiske iagttagelser af flyvende tallerkener, der dykker ned i havet eller stiger op derfra. Dette emne blev berørt i en artikel i UFO-NYT nr. 6, 1965.

En anden ting, der er bemærkelsesværdig, er omtalen af en »fløjtetone« forud for hver af kontakterne. To gange inden for det sidste år har man i København været ude for måske det samme fænomen: En fløjten, der ganske godt svarede til det ovenfor givne signalement, og som ligefrem kunne stedfæstes i stuen. Ved begge lejligheder indtraf fænomenet under en sammenkomst, hvor man netop diskuterede UFO-sagen, herunder forskellige former for kontakttildragelser. Ligeledes ved begge lejligheder blev lyden kun hørt af *nogle* af de tilstedeværende, spredt rundt i stuen. Dette viste sig under den diskussion, der uvilkårligt opstod, da flere til de øvriges undren pludselig drejede hovedet og stirrede forbløffet, hvor der intet var at se. Til dato har ingen af de tilstedeværende påstået at have set noget.

N.E.W.

RED. — kan bekræfte de omtalte tildragelser i Kbh., idet undertegnede var til stede ved begge lejligheder og selv hørte lyden. B.J.

Vi har lært at flyve gennem luften som fugle og svømme gennem havet som fisk, men vi har ikke lært den simple kunst at leve sammen som brødre.

Martin Luther King, amerikansk negerleder.

RAPPORT-hjørnet

Samarbejde med Smithsonian.

SUFOI har indledt et samarbejde med Smithsonian Institute's Project Moonwatch. De nærmere omstændigheder er følgende:

Gennem de senere år har man gjort meget, for mere præcist at kunne forudsige satellitters undergang. Det gælder både tid og sted. Een af grundene til dette arbejde er, at man ønsker at undersøge, om satellit-rester kan falde helt igennem den tætte del af atmosfæren, ned til jorden.

For at kunne supplere elektronhjernernes arbejde ved visuelle observationer oprettede man observationscentre på de forskellige satellitsporingsstationer verden over. Disse observatører fik kodenavnet »Moonwatch«. Dette projekt er siden blevet udvidet med forskellige frivillige observationsgrupper, hvilket har givet udmærkede resultater.

For at få verdensdækning har man i 1965 kontaktet alle kendte, internationale luftfartsselskaber af enhver slags. Man forespurgte, om disse luftfartsselskaber kunne tænke sig at lade deres flybesætninger deltage i arbejdet med at indsamle oplysninger om »bolider (store, sommetider grønne meteorer) ildkugler, meteorer, satellitundergange samt uidentificerede flyvende objekter, der synes at manøvrere indenfor vor atmosfære«. På denne måde ville man med eet slag få fat på ualmindelig mange velkvalificerede observatører verden over. Dette arbejde er nu i gang.

Det foregår på den måde, at de forskellige observationsgrupper bliver kontaktet ca. een uge før den forventede satellitundergang. Ca. 24 timer før den forventede undergang bliver de kontaktet endnu engang, og det er så meningen, at observatørerne skal holde himlen under observation, så meget som det kan lade sig gøre. Kommer der så resultater, indsendes rapportskemaer til Project Moonwatch's hovedkvarter i Denver, Colorado, USA.

Da SUFOI i 1965 fik rapporter om to satellitundergange, var det til at begynde med svært at identificere det observerede som en satellitundergang. Da vi fik flere rapporter ind, var der ikke mere nogen tvivl. Imidlertid er det givet, at i et tilfælde med skydække over en stor del af landet, vil vi kun få ganske få rapporter ind, og det ville ikke være tilstrækkeligt til at identificere det pågældende objekt som en satellitundergang.

Da vi beskæftiger os med UFOer, er det af stor betydning, at vi kan identificere objekterne — enten som noget kendt — eller hørende til kategorien UFO, hvormed vi mener flyvende tallerken. En deltagelse i Project Moonwatch ville indebære følgende fordele for SUFOI:

a) identificering af satellitundergange,
b) forhåndsinformering om disse undergange,
c) udveksling af informationer med Smithsonian,
d) samt uden tvivl: nye UFO-observationer fra observatørerne.

Derfor skrev jeg til Smithsonian og tilbød samarbejde, idet jeg gjorde opmærksom på, at SUFOIs hovedinteresse er UFOerne. Man svarede meget positivt tilbage, og bekræftede at man gerne ville have SUFOI med i dette samarbejde.

Hvordan skal dette så foregå? Det er meningen, at vi skal have en kreds af interesserede observatører, som kan rykke i marken, når en satellitundergang er umiddelbart forestående. Disse observatører bliver informeret herfra, idet det er vor agt at finde en del kontaktpersoner med telefon, som kan informeres herfra. Disse kontaktpersoner skal så igen informere et vist antal personer i deres eget område.

Derfor beder jeg alle, der er interesserede i at deltage i dette observationsprojekt, om at skrive til mig. De eneste oplysninger, som jeg behøver i første omgang er navn, adresse, evt. telefonnummer, om telefonen kan benyttes hele døgnet rundt, og om man er villig til at ringe til andre i ens eget område. Det er givet, at effektiviteten af alt dette, er fuldstændig afhængig af, at man nu også ringer til de andre, man har aftale om at ringe til. Derfor vil jeg bede jer om *kun* at melde jer til, såfremt der virkelig er en alvorlig interesse bag. Melder der sig tilstrækkelig mange, til at en nogenlunde landsdækning kan opnås, kører vi los.

Erling Jensen,
Rapportcentralen.

RAPPORTNYT.

I de forløbne to måneder modtog vi i alt 33 rapporter, hvoraf de 32 var fra i år. Det må siges at være fint, det dårlige vejr taget i betragtning. I virkeligheden havde vi en hel observationsbølge, som desværre blev afbrudt, da landet blev dækket af et tæt skydække i ganske lav højde.

Vi modtog også to detektorvarslinger, men da vejret (selvfølgelig) var dårligt blev intet observeret.

... Min lille appel i sidste nummer om at sende udklip og rapporter har givet fint resultat. Vi har fået mange interessante oplysninger, som i flere tilfælde vil give os rapporter. En del af oplysningerne vil også blive bragt i UFO-NYT, da de er af interesse for mange.

... Det er mig umuligt at takke alle personligt for det tilsendte stof. Derfor benytter jeg lejligheden her, idet jeg håber at få endnu mere stof i fremtiden. *ej*

Månedens observationer.

Som nævnt i dagspressen og andet steds i bladet har der været endnu en observationsbølge over USA, denne gang staten Michigan. Vi har tit sukket efter en aktivitet, der kunne ligne det, vi havde i 1959 og 1960, men aktiviteten har hele tiden holdt sig på det jævne. Imidlertid fik vi i marts en tydelig indikation af, at der skete mere end vanligt, og nu da vi har fået det meste af materialet hjem, kan vi godt tale om en hel lille observationsbølge. Tilsyneladende har den nævnte aktivitet kun været over Danmark, men det kan jo være, at vi har nogle norske rapporter til gode. Observationsbølgen indtraf, da det første forårsvejr kom til Danmark. Den endte også ligeså hurtigt, idet vinteren kom tilbage med brask og bram. I løbet af et øjeblik stoppede rapportstrømmen.

Desværre tillader pladsen ikke en nærmere beskrivelse af alle observationerne. Imidlertid får man heller ikke nogen idé om »trafikken«, hvis ikke alle nævnes. Derfor har jeg valgt at beskrive de fleste observationer ganske kort.

Den første observation er fra den 11. marts. Herr E. Nielsen stod kl. 2306 og så ud af vinduet fra sin femtesals lejlighed, der ligger nær pyrolyseværket på Amager. Herr Nielsen ser mod pyrolyseværkets evige flamme, da han i nærheden af denne får øje på et lys, der kommer nærmere. Hurtigt griber han en kikkert og ser deri, at det er tre objekter, som flyver på række tæt efter hinanden. Objekterne stråler som små sole. De flyver vandret med kurs stik syd og forsvinder i løbet af 30 sekunder bag hustagene.

Den 14. er den gal i Nibe. Fru Hanne Jensen sidder i sin stue om aftenen kl. 2130, da hun pludselig ser et halvt meter stort objekt lige udenfor sit vindue. Objektet lyste stærkt gult og var halvcirkelformet, med den kuplede del øverst. Undersiden var ikke lige afskåret, men underligt flosset og kantet. Efter at have stået stille et øjeblik, satte objektet sig i bevægelse og forsvandt ud af synsvidde.

Den 15. kl. 1830 ser forskellige mennesker en lysende genstand fra Lolland. Lavt over horisonten sås en rød genstand, der var på størrelse med Månen. Over genstanden sås hele tiden 3-4 små lys, der ligesom eksploderede i små lysglimt. Fænomenet forsvandt efter få minutter. Denne observation har vi foreløbig kun som forhåndsinformation, men vi håber, at kunne bringe rapporten i næste nummer.

Samme aften er der aktivitet over Randers. Herr J. Würtz Sørensen var taget på observationstur sammen med herr Preben B. Pedersen. Kl. 2040 får man pludselig øje på 4 matgule objekter, der kom til syne i syd. Da de var nær zenith, drejede de af mod nordvest i en blød bue. De tre objekter lå tæt efter hinanden, medens det fjerde objekt befandt sig et stykke foran de andre. Samlet observationstid 10 sekunder.

En time senere, nærmere bestemt kl. 2145, ses atter objekter over Randers. Herr Th. J. stod på altanen sammen med sin datter. Man kiggede efter satellitter, da man fik øje på 2 runde, murstensrøde objekter, der med fantastisk hastighed krydsede himmelen fra vest mod nordøst. De sås kun nogle få sekunder, inden de forsvandt bag hustage.

Den 17. marts om natten står herr J. K. Larsen og iagttager stjernehimmelen fra sin trediesals lejlighed på Vesterbro i København. Kl. 0310 så observatøren et ualmindeligt langt stjerneskud. Et par minutter efter får han øje på en stor sværm af lysende objekter, der fór over himmelen (130°) på omkring fem sekunder. Kl. 0428 ser herr Larsen atter nogle objekter. På himmelen mod nordøst viser sig pludselig 3 matgule objekter, som i 10 sekunder farer rundt mellem hinanden. Pludselig var de væk, ligeså sporløst, som de var dukket op.

Samme dags aften ser frk. B. Nemholt et objekt fra Valby i København. Observatøren befandt sig ved krydset Frederikssundsvej-Tomsgårdsvej, idet

hun ventede ved stoppestedet. En af de ventende kommer med en bemærkning om, at »det lys vistnok ikke kunne være en flyvemaskine«, hvorved observatøren blev klar over objektets tilstedeværelse. Objektet fløj fra VSV mod NØ, men ikke med jævn hastighed. Ind imellem stoppede det op, og et par gange foretog det tydelige sideværts bevægelser. Efter et minuts observation (kl. 1920) kom frk. Nemholts bus, og observationen blev afbrudt.

Den 19. er det igen i Randers det foregår. Kl. 2110 befandt herr P. Andersen sig udenfor sin bopæl og ser på mod himmelen for om muligt at få øje på en satellit. Der kom ingen satellit, men til gengæld kom der tre stjernelignende objekter fra SSV mod nord. De fløj i en trekantformation med spidsen fremefter. De forsvandt i løbet af 10 sekunder.

Samme aften kl. 2245 ses et objekt over Stevns. Herr NN kom kørende sammen med sin kone ad vejen fra Store Heddinge til Sigerslev. På Kirkebakken tæt ved Sigerslev ser observatørerne en rund, lysende genstand, der kom flyvende under det lave skydække. Genstanden kom fra øst, altså fra Øresund og havde kurs skråt mod jorden. Den forsvandt bag taget på Sigerslev skole og det så ud som om den landede på sportspladsen bag skolen. Objektet lyste gul-hvidt og var forsynet med en kort, nedadvendt hale. Samlet observationstid 5 sekunder.

Men bortset fra ovennævnte rapport er det i Randers det foregår. En gruppe mennesker ser fra Borgmestervangen i Randers en hel serie objekter, der gennem to timer overfløj byen. Vi tager dem i kronologisk orden:

Kl. 2303 ses tre lysende objekter gå hurtigt over himmelen med kurs SV-NØ. Observationstid 4 sekunder.

Kl. 2333 ses fire objekter magen til de første. De havde samme kurs og hastighed.

Kl. 2336 iagttages et objekt, der bevæger sig fra syd til nord.

Kl. 2341 ses endnu eet med nøjagtig samme udseende, kurs og hastighed. Observationstid som de øvrige.

Kl. 2346 ses hele otte objekter. De kom til syne i SV og fløj i en lige linie mod NØ. Den observatør, der stod på husets sydside så objekterne forskudt for hinanden, medens observatøren på nordsiden så dem i en række efter hinanden. De seks objekter lyste med middel styrke og konstant lys. Det 7. objekt pulserede, og det ottende lyste ligeså stærkt som Venus. Efter 5-6 sekunders forløb forsvandt de af syne.

Kl. 2356 ses endnu et objekt. Det var hvidgråt og ærtestort i udstrakt arm, hvorimod de tidligere observerede objekter var som et nålehovede i udstrakt arm. Lidt langsommere end de andre objekter fløj det med zig-zag bevægelser med kurs Ø-V. Observationstid 8-10 sekunder.

To minutter senere ses et ti-ørestort objekt højt på himmelen med kurs NV. Gullig farve. Objektet ses kun nogle få sekunder.

Kl. 0010 får man øje på et stort, zinkfarvet objekt. Den ene af observatørerne beretter: »Vejret var stadig helt klart. Vi stod på altanen, der vender mod syd og iagttog himmelen for om muligt at se flere objekter.

Da fik jeg øje på en genstand i mod vest, som bevægede sig. Jeg stod med kikkerten (7x50) i hånden. Jeg råbte: »Prøv at se!«, hvorefter jeg kiggede på »fyren« gennem kikkerten. Jeg tror, at objektet må have stået stille et øjeblik, for først svarede de, at det var ikke noget, men et lille øjeblik efter sagde de: »Jo, — se!«

Genstanden var ca. 45° over horisonten. Den bevægede sig med jævn hastighed mod ØSØ over en bue på ca. 100° i alt. Den var meget stor, 8 cm i udstrakt arm! Størrelsen er vi kommet frem til ved at sammenligne med de huse, som den passerede henover. Genstanden lyste ikke som f.eks. en stjerne, men var nærmest som zink at se på. Formen var oval med en kuppel«.

Hver af observatørerne nåede at se objektet både med det blotte øje og med kikkerten. De er alle enige om størrelsen på objektet samt handlingsforløbet. Hvad genstandens udseende angår, er der også stor enighed, selvom detaillernes antal afviger. Formen var som på en scoutship. Man kan regne sig til, hvor nær objektet har været, hvis man forudsætter en bestemt størrelse. Hvis det f.eks. kun har haft en diameter på ca. 10 meter, har afstanden ikke været mere end 75 meter, allerhøjst 100 meter. Observatørerne havde imidlertid det indtryk, at objektet var længere væk, hvorfor det muligvis har drejet sig om et større UFO. Samlet observationstid godt et minut.

Umiddelbart efter denne observation trak skyer op. Umiddelbart foran skydækkekanten fik man nu øje på endnu et objekt, der i store træk var identisk med det foregående. Imidlertid var det lidt længere væk og omridsene var ikke så klare. Formen var en smule mere langagtig. Objektet blev set fra kl. 0020-0021 og det gik fra VSV til SSV.

Det var nu skyet, men gennem et stort hul i skydækket sås kl. 0028 et nålehovedstort objekt højt

på den vestlige himmel med kurs stik nord. Det sås kun nogle få sekunder.

Den sidste observation fandt sted fire minutter senere, hvor man fik øje på 2 ærtestore, gullige objekter også højt på den vestlige himmel og med kurs nord. Objekterne sås kun nogle få sekunder, hvorfor man ikke nåede at iagttage dem igennem kikkert. Observatøren mener, at der enten var to objekter, eller fire til fem objekter helt tæt sammen.

Observatører til ovennævnte observationer var C. Andersen, K. Andersen, L. V. Andersen og J. F. Jørgensen.

Medens det nu blev helt overskyet i Randers, var der stadig klart vejr på Sjælland. Kl. 0112 ser herr X. P. Madsen fra Hørsholm et mat, hvidt objekt på den sydlige himmel, med kurs øst. Det var 15° over horisonten og sås kun nogle få sekunder.

. . . Så bliver vejret helt elendigt et par dage, men den 23. marts er der klart vejr om aftenen.

Herr F. Jørgensen kommer gående på Øster Farimagsgade i København sammen med sin forlovede. Kl. 2155 får de pludselig øje på et grønligtlysende objekt med hale, som kom flyvende med kurs NV-SØ. Objektet var to cm i udstrakt arm. Observatørerne mener selv, at objektet har været 1½-2 meter i diameter og passeret observatørerne i en afstand af 200 meter. Hastigheden er anslået til 70 km/t. Lyset fra objektet var meget stærkt. Inden det forsvandt bag hustagene, blinkede det engang.

Fru E. Reuss ser samme aften kl. 2328 et objekt fra Randers. »Da jeg kom hjem om aftenen, stod jeg i ti minutter og iagttog himmelen. Pludselig kom et ovalt, grågult objekt farende med stor hastighed fra nord mod syd. Omkring zenith stoppede objektet og skiftede retning et par gange, ligesom højden også ændredes. Efter 20 sekunders observation forsvandt objektet bag lette skyer på den sydlige himmel.

Et par timer senere er det i Kolding, det foregår. Den 24. marts kl. 0107 nærmere betegnet. Observatøren, herr K. Kühl beretter: »Jeg var ude at lufte hunden (der er den igen!) Som sædvanlig kiggede jeg op mod himmelen og fik da øje på objektet, da det lige havde passeret Karlsvognen. Det var ovalt og orangefarvet og var vel et par mm i udstrakt arm. Objektet fløj mod NØ, men flaksede flere gange som et insekt, — med skarpe vinkler og uden at hastigheden ændredes, ligesom ellipsens længdeakse ikke skiftede retning. Under manøvrerne sporedes en lille ændring (flimren) af lysstyrken. Når det fløj ligeud anedes en lille, orange hale. Mit synsfelt begrænsedes af hustage, så jeg kunne kun følge objektet i 10 sekunder, da dets hastighed var stor«.

. . . Og så kom der en lang, lang periode med meget dårligt observationsvejr, hvorfor det ikke var muligt at følge aktiviteten op. Alt tyder på, at forholdene er blevet normaliserede efter 1. april.

De øvrige observationer var fra Onsrud, Oslo, Narvik og Aresvik, alle Norge. Desuden fra København, Riiskov og Nibe. /ej

Dette billede er taget 20 minutter efter at det store »break down« i det elektriske system var begyndt den 9. nov. 1965. UFOet er fotograferet (på farvefilm) over Chauhattau. Billedet er sendt til UFO-NYT af R. P. Perrinjaquet, Schweiz. /F.P.

FILOSOFI

Den ny tidsalder.

Af N. E. Wagenda.

V

Skal det nuværende trin i vor civilisations udvikling kendetegnes med et enkelt ord, vil de fleste nok rent umiddelbart sige, at vi netop er trådt ind i *rumalderen,* — hvad man vel heller ikke kan benægte. I forrige afsnit forsøgte vi da også at anskue, hvad denne udviklingsfase eventuelt kunne medføre på længere sigt. Samtidig befinder vi os imidlertid i *atomalderen* — nu på 21. år. Ingen har vel glemt det i den forstand; truslen om en atomkrig hænger stadig over os, og denne side af sagen bliver vi jævnligt mindet om på den ene og anden måde. Også forskellige planer og projekter til fredelig, praktisk udnyttelse af atomkraften læser man om nu og da. Derimod er det, som om selve atom*forskningen* ikke længere har nyhedens interesse — og dermed pressens store bevågenhed. Dog må man vel ikke glemme i denne forbindelse, at en meget stor del af dette forskninsgarbejde er omgærdet med stor hemmelighed af strategiske grunde. Måske har man heller ikke for nylig gjort de helt store, epokegørende opdagelser, selv om man med jævne mellemrum render over nye elementarpartikler, som nævnt allerede i et tidligere afsnit af denne artikelserie. — I hvert fald er det snart længe siden, at denne forskningsgren — som forskningsgren betragtet — har formået at erobre forsidernes store overskrifter. Og dog er det slet ikke utænkeligt, at netop denne forskning — udforskningen af MIKROKOSMOS — en skønne dag vil berede os den største overraskelse af alle.

Naturligvis kan vi heller ikke på dette område forudsige, h v i l k e opdagelser morgendagen vil bringe, og det følgende må derfor kun opfattes som en videreførelse af de principper, der blev fremlagt i III del. (UFO-NYT nr. 1, side 58-60. Red.) Vi fastholder stadig, at

For hver en veksel,
der trækkes på mystikken,
skal dækning findes —
og hentes hos fysikken!

— og formulerer endnu en gang vort spørgsmål: *Er det på nuværende tidspunkt muligt, ud fra videnskabens hidtidige resultater og endnu uafklarede perspektiver, at forestille sig arten af eventuelle kommende opdagelser og begivenheder, der kunne revolutionere hele vor tilværelse, — ja, ligefrem udvirke en verdensomspændende åndelig vækkelse?* — således som det hævdes fra forskellige sider.

☆

MIKROKOSMOS — atomernes verden — er åbenbart et temmelig »luftigt« foretagende. Ifølge den moderne atomteori, der trods alt i flere henseender har vist sig særdeles effektiv som arbejdshypotese, består et atom af en kærne, uden om hvilken der kredser et antal såkaldte elektroner. Dette antal, samt kærnens opbygning, varierer alt efter, hvilket grundstof det drejer sig om. Men fælles for alle arter af atomer gælder, at forholdet mellem komponenterne og deres indbyrdes afstande er af samme størrelsesorden, som vi finder det inden for solsystemet. Et atom består med andre ord — populært sagt — af »99.9999.... % ingenting med nogle ultramikroskopiske partikler futtende rundt her og der«. Ultramikroskopiske i den forstand, at de endog set i forhold til det samlede atom er — mikroskopiske. Og hvor lille et atom i sig selv er, — det er der skrevet tilstrækkeligt om i den populærvidenskabelige litteratur, til at vi ikke behøver at udmale det yderligere her.

Hertil kommer, at heller ikke de såkaldte partikler synes at være stoflige eller faste i almindelig hverdagsagtig opfattelse af dette ord. Snarere må man opfatte dem som »elektriske ladninger«, »energiansamlinger«, »kraftfelter« eller »bølger« — alt efter, hvad man foretrækker at kalde det.

Men hvad bliver der så egentlig tilbage af den tilsyneladende solide og massive bordplade, som skrivemaskinen i dette øjeblik hviler på — uden at synke i? I virkeligheden består den altså af slet og ret tomt rum — i hvert fald tomt for »stof«, sådan som vi oplever stof — men med spredte energiansamlinger og kraftfelter, hvad dét så end er. Man

kan end ikke sige, at det består af »luft«, thi også luften omkring os — og over bordpladen — består af atomer, blot i lidt mere spredt fægtning og ikke fastlåst i bestemte positioner i forhold til hinanden. Et »mini-mini-mini-væsen« i et ditto rumskib kunne faktisk — i det mindste som et tankeeksperiment — flyve fra luften og direkte ind i bordpladen eller i en hvilken som helst anden såkaldt fast genstand uden at observere anden forskel, end hvis vi f.eks., i et »rigtigt« rumskib først fløj i en del af universet, hvor stjernerne — hver udrustet med et planetsystem — lå spredt tilfældigt, måske med en gennemsnitsafstand på 10-12 lysår, — og vi så pludselig kom ind i et område, hvor vi efter omhygeglige observationer kunne påvise, at stjernerne var ordnet i række og geled med en fast indbyrdes afstand på måske »kun« 2 lysår!

Samtidig kan man jo så spekulere på, hvordan et eventuelt »kæmpe-kæmpe-kæmpe-væsen«, der selv var opbygget af »solsystemer i række og geled«, ville opfatte grænse»fladen« mellem de to nævnte områder af universet. — Måske som en poleret bordplade? — — — Nå, men det var nu et sidespring.

Alt er opbygget af atomer, har man sagt os; — vi selv med. Det vil altså sige, at min egen hånd er akkurat lige så »luftig« i sin konstruktion, som den før omtalte solide bordplade, hvilket igen vil sige, at den faktisk burde kunne passere tværs igennem bordpladen uden mindste besvær, idet endog sandsynligheden for, at overhovedet to partikler skulle kollidere, ville være uhyre ringe.

Når dette alligevel ikke kan lade sig gøre, må det have en eller anden årsag. Nogle vil forklare det således, at partiklerne — eller energiansamlingerne — er omgivet og forbundet med kraftfelter, således, at håndens dramatiske møde med bordpladen i virkeligheden er et spørgsmål om to kraftfelter, der frastøder hinanden, og som derfor ikke kan trænge ind i hinanden, hvor meget tomrum i almindelig »stofmæssig« forstand de så end er hver for sig. Andre udtrykker det således, at elektronerne kredser om atomkærnerne med en sådan fart, at det virker, som om de befinder sig overalt i banen på samme tid, hvorfor sådanne to »atomansamlinger« simpelthen vil prelle af på hinanden, mere eller mindre voldsomt alt efter med hvilken hastighed, de bliver bragt i kontakt med hinanden! Efterhånden, som man finder hoved og hale på alt det nye, man har opdaget i de senere år m.h.t. selve atomkærnens opbygning af forskellige slags elementarpartikler, er det muligt, at man vil nå frem til en helt tredje forklaring på diverse kraftpræstationer, der undertiden optræder som ledsagefænomener til forelæsninger over den almindelige husorden!

Men uanset hvilken forklaring, man til forskellige tider har givet, så kan man lige så langt tilbage, som atomteorien har eksisteret i den ovenfor skitserede form, påvise både fysikere og filosoffer, der i dybeste alvor har luftet tanken om andre kloder eller ligefrem andre hele universer, opbygget og eksisterende i en helt anden — realitetsfase, eller hvad man nu skal kalde det. (Der findes et par andre ganske udmærkede og knap så hjemmelavede udtryk, som jeg dog gerne vil have lov at gemme et lille øjeblik endnu). — Og hermed er vi ved at være nået frem til det første af formålene med at drage alt det foregående frem.

Men hvad er det da, nærmere betegnet, man har forestillet sig muligheden af? Udtrykt, så godt det nu er gørligt, i fysiske vendinger, drejer det sig om følgende: Kunne det tænkes, at der eksisterer verdener, — kloder, bestående af mineraler og udrustet med atmosfære, planteliv, dyreliv, intelligensvæsener og alt, hvad der ellers hører til — med andre ord, *verdener, der er lige så materielle og »fysiske« som vores,* vel at mærke for dém, der befinder sig i dem og tilhører dem — — — *men som ligger uden for vor normale erkendelse,* derved, at samtlige atomer, som disse verdener består af, er »anderledes polariseret«, »omvendt elektrisk ladet« (antistof), »faseforskudt i forhold til vor verden« — eller derved, at atomernes elektroner i disse verdener kredser om kærnerne med en anden hastighed og dermed med en anden »frekvens«, d.v.s. antal omgange pr. tidsenhed? — hele grundstof»skalaen« transporteres til et højere eller dybere leje, om man så må sige.

Mange forskellige udtryksmåder har været anvendt i tidens løb, men grundtanken er hele tiden den samme. Hvilket udtryk, der mest rammende ville dække en eventuel sandhed, kan slet ikke afgøres, før vi har en betydelig sikrere viden om atomets egentlige struktur.

En sådan verden i en anden »realitetsfase« af den ene eller den anden art kunne man udmærket tænke sig ville være usynlig for os, ja, den ville måske endda kunne passere tværs igennem vor verden, uden at vi mærkede noget til det, selv om de to verdener hver for sig af deres respektive beboere ville blive betegnet som fuldkommen konkrete, materielle, »fysiske« o.s.v. Enkelte filosoffer er da også gået så vidt som til at diskutere, om to eller flere forskellige universer ligefrem til stadighed eksisterer, om man så må sige, oven i hinanden.

— — —

Se, det var f y s i k — omend spekulativ, teoretisk fysik. Og disse teorier er som allerede nævnt slet ikke af ny dato. Når de drages frem her, er det dog ikke, fordi man fra atomforskningens side som sådan har skænket dem synderlig opmærksomhed hidtil. — Det er der derimod andre, der har -- mere eller mindre bevidst.

Mange af de forklaringer, man møder, på forskellige såkaldte psykiske eller parapsykologiske fænomener, opererer med væsener fra andre »planer« eller andre »dimensioner« — men som oftest uden at det bliver nærmere forklaret, hvad der menes med disse »planer« og »dimensioner«.

Hermed er vi kommet ind på et område, der betragtes mildest talt med stor skepsis af vel nok de fleste mennesker; men så meget mere grund er der til at nævne det, selv om der af flere grunde nok må trædes med den største varsomhed.

Uanset hvor kritisk man går til værks og sorterer fra, hvad man mener er svindel og selvbedrag, så bliver der dog en anselig kærne af fænomener tilbage, som i hvert fald ikke er til at komme uden om *som fænomener betragtet*, idet de indbefatter en eller anden form for objektiv, ydre realitet, og ikke bare er foregået »inde i hovedet« på en eller anden — eller på anden måde unddrager sig kontrol.

Ethvert fænomen har også en forklaring, hvadenten vi kender den i øjeblikket eller ej. Der er derfor heller ikke noget mærkeligt eller forkasteligt i, at den, der har været ude for en sådan oplevelse, rent umiddelbart gør sig nogle forestillinger om, hvad det egentlig er, der er foregået.

— Anderledes stiller sagen sig derimod, når en og anden salon-mystiker — med udelukkende boglig baggrund — adopterer en af disse teorier som den eneste og fulde sandhed og med næb og kløer modsætter sig, hvis nogen forsøger at »oversætte« dem til fysisk terminologi og indplacere dem på en eller anden måde i et mere »videnskabeligt« verdensbillede. Det er nu engang sådan, at er der »mystik«, er der også »fysik« af en eller anden art — forudsat selvfølgelig, at der er realiteter overhovedet. Mystiske vendinger *som symboler* for et eller andet kan være udmærket; det er blot en anden måde at udtrykke visse dele af en ellers ubeskrivelig sandhed på. Men »mystik for mystikkens skyld« er lige så tåbelig som enhver anden form for dogmatik og virker absolut ikke fremmende på videnskabens lyst til at tage de til grund liggende fænomenarter op til saglig undersøgelse. — Dette gælder iøvrigt også inden for UFO-arbejdet! — — —

Men for at vende tilbage til sagen efter dette lille sidespring, så ligger det faktisk sådan, at mange mærkværdige, men autentiske hændelser i tidens løb k a n forklares på fornuftig måde *ud fra antagelsen af* andre »planer« eller »dimensioner«, selv om også andre forklaringer kan tænkes. — *Nøjagtig på samme måde forholder det sig med en meget stor del af de tildragelser, der findes rapporteret i tallerkenlitteraturen,* — og så står vi ved det store spørgsmål: Hvad hører med til hvad? — — — Vel nok det spørgsmål, der kraftigst af alle har delt UFO-forskerne op i forskellige lejre.

Det vil dog være f o r stort et sidespring at tage dette emne op her. Formålet med denne artikel var jo blot at undersøge, om man overhovedet kunne f o r e s t i l l e sig opdagelser på atomforskningens område, der ligefrem ville indvarsle en helt »ny tidsalder«. Dertil må vi vel allerede nu svare, at h v i s man på en eller anden måde skulle gå hen og påvise sådanne andre »planer« eller »dimensioner« af en eller anden art — endsige opnå kontakt med dem eller ligefrem bliver i stand til at »besøge« dem, så ville der blive vendt ganske grundigt op og ned på vore begreber om tilværelsen og om *fænomenet Kosmos*. F.eks. er »engle« måske alligevel ikke helt så »banale«, som antydet i forrige afsnit, men ikke desto mindre en kendsgerning. Ligeledes ville det betyde, at en hel del af de kontaktberetninger, der af de fleste ufologer er blevet »kasseret« som »psykiske« oplevelser, måske skulle tages op til fornyet vurdering. (Se eksemplet andetsteds i bladet).

På nuværende tidspunkt er læserne måske allerede skarpt adskilt i to lejre: Dem, der siger: Nå, endelig er redaktionen ved at begribe en lille bitte smule af det hele, siden de optager en sådan artikel! — — og dem, der mener: Ak, skal nu også UFO-NYT inficeres med det overspændte sludder, der hærger så mange udenlandske såkaldte UFO-tidsskrifter? Een ting er imidlertid at tro på — samt søge at udbrede disse synspunkter som kendsgerninger, noget andet er at præsentere dem på lige fod med andre teorier som m u l i g h e d e r, — og når det sidstnævnte hermed er blevet gjort, så sker det bl.a. med henblik på visse højst ejendommelige kendsgerninger, der skal berettes om i et følgende afsnit.

— — —

Der er imidlertid også andre muligheder for epokegørende opdagelser på atomforskningens område, og allerede nu er der mangt og meget, der peger i retning af, at *fænomenet Kosmos* nok ikke er helt dét, den ortodoxe videnskab hidtil har ment.

Den materielle verden, sådan som vi mener at

opleve den omkring os, konkret og håndgribeligt, er i virkeligheden en illusion. Det er et af de punkter, hvor man allerede h a r måttet give indisk filosofi ret i en påstand, der er adskillige tusinde år ældre end den vesterlandske atomforskning. — Og det bliver ikke sidste gang.

Det er allerede tidligere skitseret, hvor »luftig« en affære de tilsyneladende så solide ting omkring os i virkeligheden er: 99,9999999.... % »tomt« rum — og resten —? .. Eller man skulle måske hellere sige: 99,9999999.... % »tomt« rum — fyldt med NOGET, mere eller mindre jævnt fordelt, alt efter hvordan man ser på det. — — Og dette NOGET? Tjah, for at holde os i den hidtidige fysiske terminologi, må man betegne det som *energi*, hvad dét så ellers er. Almindelig kendt er vel historien om, da Niels Bohr længe kostede frem og tilbage med to assistenter uden nærmere forklaring, alt mens han selv med største iver og forbløffelse betragtede skærmen. — Atomerne opførte sig forskelligt efter, hvem der betjente apparatet! Mange andre forsøg har givet resultater, der ikke gør det helt uberettiget ligefrem at tale om, at atomer tilsyneladende er i besiddelse af en vis form for intelligens. Adskillige forskere — og ingenlunde de ringeste af format — har ligefrem foretrukket betegnelsen ÅND for dette »noget«! — — —

Vi er hidtil i vore betragtninger gået ud fra den egentlige atomforskning og dens resultater, men også andre forskningsgren kan risikere at komme til at bidrage væsentligt til en revideret forståelse af Mikrokosmos og derigennem også af Makrokosmos, ligesom mange allerede har bidraget med brikker til en mosaik, der dog først så småt er ved at tage form.

Mange har således sikkert hørt tale om De la Warr og hans radioniske forskning; men for adskillige indskrænker denne viden sig til, at det er »noget med at diagnosticere og helbrede på basis af en bloddråbe«. Dette er imidlertid kun en meget mangelfuld sandhed, idet man nemlig kan se sådan på det, at dette kun er en (omend værdifuld) praktisk udnyttelse af visse fænomener. At man kan bestemme et menneskets øjeblikkelige sygdomme og svagheder ud fra en frisk aftappet bloddråbe, vil vel være fatteligt for enhver, omend måske overraskende. Men at man kan gøre det ved hjælp af en gammel bloddråbe og finde ud af, hvad den pågældende i øjeblikket fejler, mens han måske selv befinder sig på den anden side af jordkloden — — og at man kan helbrede eller i hvert fald bedre vedkommende udelukkende ved at påvirke samme bloddråbe, — det vil mange rent umiddelbart stejle overfor. Ikke desto mindre er det tilfældet. Det vil føre for vidt her at beskrive denne forskning nærmere, og interesserede læsere henvises til den litteratur, der allerede foreligger om emnet. Det, der har interesse i denne forbindelse, er udelukkende de *filosofiske* perspektiver, som disse kendsgerninger åbner, — og de er i virkeligheden af enorm rækkevidde. Vi skal her indskrænke os til at sige, at når en bloddråbe kan ligge i min skuffe og »få alle de sygdomme«, som dens ophavsmand går og pådrager sig, hvadenten han er nær eller fjern, så må der bestå en eller anden ubrydelig forbindelse. Inden for denne forskning anvendes det temmelig neutrale udtryk, at det sker »via det præ-fysiske«, — hvad dét så ellers er.

Mange andre nyere forskningsresultater på vidt forskellige områder har tvunget både forskerne selv og forskellige filosoffer, der søger at sammenføje resultaterne til et helhedsbillede, til at operere med begreber som »det kosmiske sind« o.lign. — udtryk, der i betænkelig grad minder om f.eks. Adamski's »kosmisk bevidsthed«, således som det fremlægges i hans »Kursus i Livsvidenskab«, som det iøvrigt kan anbefales filosofisk interesserede UFO-forskere at stifte bekendtskab med, uanset hvad de i øvrigt mener om samme Adamski som formodet kontaktperson.

Der er imidlertid et andet værk, jeg gerne vil have lov at henlede opmærksomheden på, — en bog hvis emne faktisk er det samme, som denne artikelseries, hvad dens undertitel også viser: »På tærsklen til erkendelse af den sande verden hinsides tilværelsen«. Selv om man måske ikke er enig med forfatteren i alle synspunkter og konklusioner, så er det nok én af de bøger, der i størst omfang og på nøgtern måde lader ane arten af det nye verdensbillede, der er i færd med at tegne sig, samtidig med at den på sine omtrent 300 sider præsenterer en fantastisk rigdom af eksempler på enkeltiagttagelser og epokegørende opdagelser — selve det ny verdensbilledes byggesten — som det ville være komplet umuligt blot at nævne inden for denne artikels rammer. Bogen kan anbefales på det varmeste som uhyre oplysende og tankevækkende. Dens titel er: »— og alt bliver såre godt«, af Poul Goos. (Strubes Forlag 1961).

Og hermed er vi gradvis på vej over i det sidste af de forskningsfelter, vi i sin tid nævnte, hvorfra overraskelser måske kunne ventes: —

Men han sagde til dem: »Så giv da kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er«. (Luk. 20: 24-25).

VI

MENNESKET. — I sandhed et sælsomt fænomen; men hvad e r egentlig et menneske?

Intet udtømmende svar er vel givet til dato, og det skal da heller ikke søges formuleret her. Nogle få betragtninger vil dog være på sin plads.

Vi kan ikke betragte os selv som et isoleret fænomen, der som en udenforstående og uforpligtet turist nysgerrigt betragter det øvrige kosmos. Vi er selv *en del af* kosmos, hvilket betyder, at alt, hvad der er sagt i forrige afsnit om strukturen af dette kosmos, også indbefatter mennesket: Også vi er opbygget af stof, hvilket, som vi har set, i virkeligheden vil sige efter samme »luftige« opskrift som alt andet i den tilsyneladende så konkrete fysiske omverden. Vi er selv et produkt af — og samtidig en del af — det føromtalte »kosmiske sind«. — — Manden på gaden kalder det Gud.

Det kunne på dette sted indskydes, at også den menneskelige aura har kunnet påvises, bl.a. ved hjælp af De la Warr's apparater, og således ikke længere bare er en »uvidenskabelig« påstand, men et konstateret fænomen, der gøres til genstand for indgående undersøgelser. (Dette emne behandles nærmere i en selvstændig artikel andetsteds i dette nr. — Red.).

Arvelighedsforskning, celleforskning, fosterudviklingslære — ligegyldigt på hvilken front vi griber problemerne an, så peger svarene nu i samme retning: Tingene smuldrer bort mellem fingrene på os, og tilbage står vi med det samme ubestemmelige, immaterielle »noget«. Vor civilisation kom til at gå vejen over materialismen. Vor videnskab pålagde sig selv kun at ville have med visse, såkaldte konkrete ting at gøre; men efterhånden, som man får dem pillet fra hinanden, viser de sig at bestå ene og alene af netop det, man obsolut ikke kunne have med at gøre, fordi det var for »uvidenskabeligt«: — ÅND!

Vi nævnte i et tidligere afsnit, at man fra visse kredse talte om, at den ny tidsalder ligefrem ville medføre en »åndeliggørelse«, — og en og anden læser har måske hoppet en gang i stolen over dette udtryk, fordi han måske følte, det havde ligesom en klang af vækkelsesmøde over sig. Andre vil tale om, at der i disse år foregår en kolossal udvidelse af fysikkens begrebsverden — en udvikling, der dog allerede længe har været på vej. Ingen vil vel bestride, at radiobølger og andre former for elektromagnetisk stråling hører ind under fysikkens område, selv om de er immaterielle og absolut ikke kan »måles og vejes« med tommestok og skålvægt. Måles kan de imidlertid, selv om andre metoder må tages i anvendelse. En skønne dag kan måske også tankebølger på en eller måde registreres og måles, og ingen véd, hvor mange andre slags felter og stråling, vi vader rundt i og gennemkrydses af til stadighed, selv om vi endnu ikke har snublet over et apparatur, der reagerer på dem, — selv om man måske på filosofisk og religiøst plan har opereret med det selv samme fænomen, blot under en helt anden betegnelse.

Kan man ikke på baggrund af alt det foregående sige, at en åndeliggørelse af videnskaben — og dermed på længere sigt af hele vort verdensbillede og af hele vor holdning til tilværelsen og dens problemer — er p r æ c i s det samme, som en »videnskabeliggørelse« af det, som »religionen« (i videste forstand) hidtil har stået for? — Og dét kan vel ingen have noget imod, medmindre de da ligefrem foretrækker »mystik for mystikkens egen skyld«. Efter århundreders bitter og gensidig mistillid er de to store sandhedssøgere, adskillig sprogforbistring til trods, omsider begyndt at opdage, at det er den samme sæk kaffe, de er ved at arbejde sig ned i. — Den ene har på forskellig måde forsøgt at beskrive duften, mens den anden er startet med møjsommeligt at tælle bønnerne!

VII

Fra alle kilder beskrives den forestående »ny tidsalder, som en tid, hvor menneskene på Jorden i kraft af en dybere erkendelse af Kosmos og tilværelsen lærer at respektere hinanden uanset race, synspunkter eller beskæftigelse og derfor vil leve fredeligt sammen i et verdensomspændende samfund, hvor ingen kunne drømme om at lukrere på andres bekostning, men hvor man tværtimod vil samarbejde om, at ingen skal mangle noget.

Er det blot ønsketænkning? — eller er det virkelig, hvad der venter os? Det lyder næsten for godt til at kunne være sandt, og når vi ser på verden omkring os i dag, er der ikke meget, der tyder på, at sådanne tilstande skulle vente os »lige om hjørnet«. — Og dog!

Som påpeget allerede i kapitel II af denne serie tyder alt på, at den nuværende samfundsorden på Jorden har overlevet sig selv og hastigt går sin undergang imøde; og det har da heller ikke skortet på advarsler. Fra kulturpersonligheder og kapaciteter på mangfoldige fagområder er det overensstemmende blevet påpeget, at vor eneste chance for at overleve er, hvis der indtræder en fuldkommen mentalitetsændring, og forudsat selvfølgelig også, at den får lov at give sig praktisk udslag på alle områder, inclusive politik.

Titusinder — måske hundredtusinder — af almindelige mennesker Jorden over har også mere eller mindre klart indset nødvendigheden af en radikal kursændring, omend de har reageret vidt forskelligt. Nogle sidder i forskellige trossamfund ivrigt afventende et snarligt svar på deres bøn: Komme Dit rige! — alt mens de i bedste fald går i forvejen med et godt eksempel. Andre mener, at det må påhvile os selv at vise et initiativ, hvorfor de aktivt er gået i brechen f o r et eller andet af den formodede ny tids idealer eller i m o d en eller flere sider af det bestående. Bl.a. bevægelser som *Een Verden, J.A.K.*, og mange andre — ja, endog til en vis grad visse politiske partier kan betragtes under denne synsvinkel. Snesevis af andre kunne nævnes, og selv om måske ikke alle er lige konstruktive i deres bestræbelser, og selv om også et og andet, der så afgjort hører den gamle tid til, har sneget sig med ind i deres målsætning, må det dog i den store sammenhæng betragtes som positive tendenser.

Til gengæld findes der også kræfter, der trækker i den stik modsatte retning, så kan man for min skyld kalde dem »sorte«, »negative«, »Satan« eller »Tavshedsgruppen« efter behag. Hovedsagen er, at de findes. Det vil føre for vidt på dette sted at drøfte dem nærmere. Generelt kan dog siges, at det er kræfter, der tilstræber at bevare det nuværende system for derved fortsat at kunne udnytte det til egen fordel, — hvadenten det så sker i det store eller i det små. I sin oprindelse ser det ud til at være et karakteristisk træk ved den menneskelige natur: Trangen til at have det bare lidt bedre end naboen — om det så skal ske uretmæssigt og på hans bekostning. I sin yderste konsekvens kan det antage enorme proportioner: Et mere eller mindre bevidst magtbegær, der tilgodeses på forskellig måde, bl.a. via pengesystemet kombineret med princippet om, at »den kloge narrer den mindre kloge« o.s.v. En rask lille krig til at sætte priser og omsætning i vejret — eller opkøb og nedsyltning af nye opfindelser, der kunne have gavnet menneskeheden som helhed, går man måske heller ikke af vejen for, hvis ens egne interesser bilver truet — —

Og det er disse sidstnævnte, negative kræfter, der er ved magten og har været det i årtusinder med det resultat, at adskilligt — som i virkeligheden er i dybeste modstrid med den næstekærlighed, man faktisk skilter med i kraft af et i hvert fald formelt tilhørsforhold til den kristne religion — ikke alene er fuldkommen legaliseret, men ligefrem betragtes som helt selvfølgelige forudsætninger for vort samfundssystem.

Det e r unægteligt svært at se, hvordan alt dette skulle kunne ændres med et trylleslag. Var der endnu nogle hundrede år til rådighed for udviklingen, kunne man forestille sig, at de positive bestræbelser af forskellig art efterhånden ville vinde yderligere frem. Dog ville de snarere blive lagt hindringer i vejen eller totalt undertrykt længe inden, de kunne udgøre nogen fare for det bestående system. Tendensen eksisterer allerede, endnu mere udpræget i USA end i andre lande. Læg mærke til, hvor den offentlige mening ledes til at betragte flere af de førnævnte bevægelser som mere eller mindre suspekte og samfundsfjendtlige om ikke ligefrem illegale. Dertil kommer, at en fortsættelse efter de nugældende retningslinier næsten uvægerligt vil føre til en atomkatastrofe længe inden, den gryende erkendelse overhovedet kunne have nået et omfang af skelsættende betydning. En årtusindlang udvikling er nået frem til sin kritiske fase netop i vore dage. — Men hvis disse dage ikke bliver afkortet, vil næppe nogen af os opleve den næste fase: Den Ny Tidsalder! — — —

— — —

Profetier er en ejendommelig ting — og en ting, der skal omgås med stor varsomhed. Noget lignende gælder fænomenet Adamski. Derom eventuelt mere en anden gang. — — —

Han gav os imidlertid i sine filosofiske værker en plausibel forklaring på, hvad der ligger bag fænomenet »telepati« — i den vidtfavnende betydning, han anvendte dette ord. Han påpegede de vidt forskellige — og ikke alle lige lødige — kilder, modtagne budskaber kunne hidrøre fra, idet han derigennem advarede om den usikkerhed, slige budskaber som oftest er behæftet med. — Og deri kan man kun give ham ret.

Samtidig hævdede han imidlertid — og tilsyneladende også med rette — at det også er muligt (at lære) at stille ind på — og øse direkte af den allestedsnærværende og alvidende »Kosmiske Bevidsthed«, som han foretrak at kalde det.

Konklusionen heraf må blive, at man vel skal vogte sig for at tage en eller anden for så vidt tilfældigt valgt profeti eller spådom og sætte sig hen og forvente den opfyldt i alle detaljer fra ende til anden. Men på den anden side: Når hundreder af profetier fra fortid og nutid i d e s t o r e l i n i e r stemmer fuldkommen overens m.h.t., hvad der venter os netop i disse år — så er det måske alligevel vor egen skyld, hvis vi en skønne dage bliver f u l d k o m m e n overraskede!

En profetisk kildes troværdighed eller pålidelighed kan kun vurderes ud fra den procentdel »træffere«, den allerede h a r opvist, og det kan i denne

forbindelse nævnes — hvad der muligvis vil overraske en og anden skeptiker — at der virkelig findes adskillige profetier, der til dato har vist en sådan grad af pålidelighed — meget nær de 100 % —, at man rent faktisk kan plante en finger i dem og sige: Dér er vi nået til!

Forbløffende eksempler kunne gives, hvilket dog i sig selv kunne fylde adskillige artikler. Ligeledes vil det føre for vidt på dette sted at remse op, hvordan man fra forskellige kilder tegner de kommende år. Det ville i sig selv fylde flere bøger. Sådanne findes imidlertid — omend kun på udenlandsk — og interesserede læsere henvises til selv at studere —, sammenligne — og danne sig et helhedsindtryk af det samlede materiale, hvilket er den eneste forsvarlige måde at gribe dette specielle emne an på.

Blot et enkelt citat fra den marokkanske kabbalist Muhammed Ben Yelun: »*Allerede i årene forud vil der optræde advarende tildragelser, som vil manifestere sig i stadig tiltagende mængde, uden dog at blive forstået af statsmændene.* — —«

— — —

Mange mærkværdige emner, teorier og synspunkter har været taget op i denne artikelserie og — vil nogen måske synes — er blevet efterladt ligesom svævende i luften. Jeg skal dog ikke på dette sted forsøge at sammenknytte alle disse flagrende tråde, men vil lade dem hænge til fri afbenyttelse for læserne ved vurderingen af det følgende, — idet jeg skal afslutte denne serie med at præsentere *den måske hidtil mest forbløffende kontaktberetning*, beretningen om — — —

»The Universal Link«

(Det Universelle Forbindelsesled).

Siden april 1961 har en mand i England, ejendomsmægler Richard Grave, regelmæssigt — i begyndelsen op til 3-4 gange om dagen — haft besøg af — — — af hvem?

Det hele begyndte, da Mr. Grave under oprydning i en garage kom bærende på et gammelt billede, der skulle smides ud. Pludselig stod en skikkelse foran ham og spærrede vejen. Skikkelsen pegede på billedet og sagde: »Jeg er ham!« Ved berøringen splintredes billedets glas, og i det samme forsvandt skikkelsen i en flamme af orangefarvet lys så kraftigt, at Mr. Grave måtte skærme for øjnene. Herved blev hans underarm forbrændt. Ca. en time senere viste det sig, at billedet, der før var helt mørkt og blæret af ælde, havde »restaureret sig selv« og nu stod med glat overflade og klare farver. Det viste sig at forestille en gruppe engle over en mark og bærende titlen: Den første julemorgen. Siden den tid har billedet grædt fra tid til anden — også under streng kontrol og i adskillige vidners nærværelse. Tårerne smager salte som »rigtige« tårer, og en laboratorieundersøgelse har påvist indhold af urinsyre.

Ved flere lejligheder har det orangefarvede ildfænomen optrådt, men de fleste gange, når skikkelsen kommer »på besøg«, er det slet og ret i form af et almindeligt, fysisk menneske, — vel at mærke for Mr. Grave. Andre kan derimod hverken se eller føle ham! — Men vent nu lige et øjeblik, inden De siger: Nåh, så e r det jo b a r e — — —

Som sagt: For Mr. Grave er det en i enhver henseende fuldkommen fysisk, menneskelig skikkelse. Somme tider kommer han gående ind ad døren, andre gange » e r han der bare lige pludselig«. Han sætter sig ned og taler med Mr. Grave i fra 5-10 minutter op til et par timer, alt efter hvor meget han har at sige, eller hvor mange spørgsmål, der er indløbet til ham. Disse meddelelser og svar nedskrives af Mr. Grave, hvorefter skikkelsen tager papiret og kontrollerer, at der ikke er fejl og misforståelser.

Andre, der tilfældigvis er til stede, kan som sagt ikke hverken se eller føle denne skikkelse. Derimod kan de se: Døren gå op og i — sofapuder blive trykket ned, (idet han sætter sig) — undulaten, hvis den flyver frit omkring, når skikkelsen indfinder sig, — stoppe op midt i luften og sætte sig til hvile på skulderen af eller rende op og ned ad ryggen på — tilsyneladende ingenting, — men dog »noget«, der kan kaste slagskygge, hvis det er en solskinsdag, og som ved én lejlighed på opfordring trak ledningen ud af stikket og kørte fjernsynet hele stuen rundt — som bevis over for de tilstedeværende.

En journalist spurgte engang Mr. Grave, om det ville være muligt for ham at tilegne sig noget af denne skikkelses klædning. »Det har jeg allerede«, svarede han og stak hænderne ned i en æske, som han hentede frem. Journalisten kunne dog ikke se noget, mens Mr. Grave gang efter gang — med og uden bind for øjnene — »strammede ud« og afsatte — på millimeter — det samme mål på kamin-

hylden hver gang! Som følge af en pludselig, lys idé slap han til sidst den ene ende og satte en tændstik til, hvorpå journalisten og de øvrige tilstedeværende så flammen æde sig op ad noget nedhængende, — men usynligt!

Det her berettede er kun et lille udsnit af, hvad der er foregået, og skal blot tjene til at belyse arten af dette fænomen, — og dermed af disse kontakter.

De foreliggende kendsgerninger udelukker, at det kan være et tilfælde af clairvoyance for Mr. Grave's vedkommende, og en »almindelig«, af spiritister såkaldt materialisation kan der heller ikke være tale om, da en sådan efter »spiritist-autoriteters« eget udsagn er synlig for alle. Iøvrigt kan tilføjes, at samme Mr. Grave aldrig har interesseret sig for — eller beskæftiget sig med spiritisme eller okkultisme — eller religion iøvrigt, for den sags skyld!

Adskillige andre temmelig mirakuløse hændelser ud over det restaurerede og grædende billede er knyttet til dette handlingsforløb. — Hvem eller hvad er det, der giver sig tilkende? Selv har han tilkendegivet, at hans navn er »Sandhed«.

Den engelske presse, radio og fjernsyn har vist fænomenet stor interesse, og det samme gælder de forskellige kirkeretningers autoriteter og ikke mindst ærkebiskoppen af Canterbury, der til stadighed holder sig nøje underrettet, — hvad der næppe vil overraske på grundlag af det følgende.

— — —

Antallet af kontakter er igennem årene kommet op på ikke bare hundreder — men har forlængst rundet de 6000! Det vil derfor på dette sted kun være muligt at præsentere en brøkdel af de meddelelser, som denne skikkelse i tidens løb har givet. Omend både fænomenet i sig selv — og det meddelte må forekomme læserne fuldkommen fantastisk i sit perspektiv, så er disse kontakter dog uomtvistelige kendsgerninger, og det kan tilføjes, at de mennesker, der samarbejder om at udbrede kendskabet til disse ting, gang på gang finder sig selv impliceret i de ejendommeligste hændelsesforløb, der alene i kraft af deres hyppighed udelukker muligheden af »blot tilfældigheder«. Hertil kommer, at til dato har samtlige denne skikkelses meddelelser og forudsigelser vist sig at holde stik. Om dette også vil gælde fremover — vil være endeligt afklaret om højst halvandet år!

Og hermed et lille — men afgørende — udvalg af de givne meddelelser: —

1. Jeg har skænket Universet mange manifestationer af min nærværelse i dette århundrede.

2. Følg jeres egne tankebaner i forvisning om, at Faderen forstår ALT.

3. Giv agt på mig og erkend mig til fulde.

4. Der er mange, som er bevidste om min tilstedeværelse iblandt dem. De kan intet gøre for at fremhjælpe min fulde manifestation, men skal blot bevare deres tro og fortsætte i deres eget lys, indtil jeg er rede.

5. Senest med det første sekund af den første time af den syvende julemorgen fra nu af vil jeg have åbenbaret mig for Universet ved hjælp af en atomkerneudviklingsproces. (April 1961).

6. Mange — og mere tungtvejende manifestationer vil følge, således at profetien om mit komme til stadighed vil blive bragt i erindring.

7. Bryd dig ikke om dem, som betvivler dig (Mr. Grave) og lader deres skepsis komme til orde. De vil få vished om dine oplevelser gennem andre, større åbenbaringer, og så vil de opsøge dig for forsoning.

8. Visse dødeliges hjerner fungerer efter guddommelig ledelse, selv om de udslag, dette giver sig, kan se ud som menneskets eget værk. — Hele den moderne udvikling er intet andet end et direktiv fra min Fader, som styrer ALT.

9. Der vil komme en akceleration af de universelle vibrationer, hvilket vil medføre mange ydre begivenheder for mange.

10. Det er mig, der har skabt ALT — intet påtvinges mig.

11. Alle spørgsmål er velkomne og vil blive besvaret.

12. Det er ved at blive nødvendigt for mig at gribe ind i menneskenes videnskabelige planer og stoppe deres fremskridt.

13. Min genkomst. Dette henviser til den nye vibration og guddommelige energi, der i dette øjeblik strømmer ind i mit Univers. Med genkomsten mener jeg den ny tidsalder. — Jeg har altid været med Universet i trinvis udvikling, hvilket udgjorde min første fremtræden. Nu er jeg ved den avancerede og endelige fremtræden.

14. Jeg vil meddele mange sandheder VERBATIM ET LITTERATIM. (Latin: Ord for ord og bogstav for bogstav. — Hvilket vil sige: Som ikke kræver udlægning eller tolkning, men skal opfattes rent bogstaveligt).

15. Jeg vil gribe ind i mange ting inden for videnskaben. Jeg har ikke indladt mig på denne fremgangsmåde med det formål at forhindre virkeliggørelsen af nogen - eller al videnskabelig udvikling.

Jeg kan STANDSE alt STOF når som helst — uden at give nogen grund og uden varsel.

Jeg er opsat på at bringe mit jordplan til at erkende selve min tilstedeværelse ved de praktiske midler, der bedst kan forstås af MENNESKENE.

16. Mange videnskabsmænd er opmærksomme på en energi, der forstyrrer deres læresætninger.

17. Alle betragter min indvirkning som en udfordring — ingen vil stoppe op for at overveje, før jeg har skabt det middel, hvorigennem de FULDT UD vil komme til at forstå, at deres program er begrænset i hele sin objektivitet.

18. Det er IKKE således, at jeg opbygger — og derefter igen ombygger min fysiske skikkelse, når jeg viser mig for mit kontaktled. — Jeg er altid til stede i min fulde form.

19. Jeg er i dette øjeblik yderst aktiv på alle niveauer, og mangt og meget vil blive åbenbart gennem andre, både inden for — og uden for min forbindelseskæde. Alle emner er i større eller mindre grad med i min forbindelseskæde — nogle på mit eget vibrationsplan. Mit »Universal Link« er absolut tilfredsstillende.

20. Husk, at jeg skaber alt og styrer alt. — Intet, hverken af personlig eller universel art, er uden for min rækkevidde. Jeg kan standse eller videreføre enhver sag overhovedet.

21. Omfanget af den kraft, der i dette øjeblik strømmer ud fra MIG, er STORT, og det indtræffer samtidig med, at energier slippes løs på menneskeligt-videnskabeligt plan. Nyligt afholdte atomforsøg og forberedelser hænger sammen med MINE advarsler for nogen tid siden, da jeg afslørede nødvendigheden af indgriben i videnskabelige projekter. Dette vil blive aktuelt.

Min hele energi frigøres — der vil komme tegn. Jeg KONTROLLERER ALLE ASPEKTER af universel og personlig aktivitet.

22. Den orangefarvede flamme, som mit kontaktled ser, er MIN ALMAGT, som fremover vil kaste genskin fra tid til anden. (Siden denne udtalelse blev fremsat, er flammen dukket op på fotografier, foreløbig tre vidt forskellige steder i verden. Hver gang har skikkelsen, når Mr. Grave senere forelagde ham et aftryk, vedkendt sig det med ordene: »Det er mig«).

23. Kun mit FULDE JEG vil blive holdt usynligt indtil DAGEN. — Indtil da vil mange se forskellige aspekter af mig under mange former — hvilke dog ALLE helt igennem repræsenterer mit fulde jeg.

24. Som svar på mit spørgsmål om det var rigtigt, at andre havde set ham på en måde, der var særegen for dem, svarede han: Det er ganske rigtigt, at andre har SET OG HØRT mig i og igennem deres egne modtageevner. Enhver's evne til erkendelse er afhængig af, hvorvidt de kan afklare sig mine direkte vibrationer. — For nogle er det vanskeligt; for andre såsom dig selv er det let i kraft af, at de modtagende elementer er stærkere. Dette betyder ikke på nogen måde, at min kraft eller min krafts vibrationer er større eller mindre på noget tidspunkt under hele min operation, hverken over for dig eller andre. — Det betyder simpelthen, at til nogle SKÆNKER JEG EN SÆRLIG EVNE, DER NÆSTEN ER ENSBETYDENDE MED KONTAKT.

25. Jeg giver, hvad der er nødvendigt, når det er nødvendigt.

26. Gør jer ikke bekymringer over den tilsyneladende forvirring blandt andre omkring jer, — ALT er inden for rammerne af MIN universelle plan. Selv om tidspunktet er gunstigt for dannelse af et fysisk Universelt Forbindelsesled blandt dem, der føler sig inspireret dertil, så må man dog huske, at enhver kun må vandre i det lys, der for ham giver genskær af SANDHED. Intet menneske kan kende DAGEN eller TIMEN, da MIN store, Universelle Åbenbaring vil finde sted; — dog må jeg gentage, at — SENEST MED DET FØRSTE SEKUND AF DEN FØRSTE TIME AF JULEMORGEN 1967 VIL JEG HAVE ÅBENBARET MIG FOR UNIVERSET VED HJÆLP AF EN ATOMKÆRNEUDVIKLINGSPROCES. — Dette er min PLAN, som er uigenkaldelig. Mange vil modtage deres egen bekræftelse og vil blive tilskyndet til at kontakte dig (Mr. Grave). *— ALT ER SÅRE GODT.*

27. En større verdenskonflikt vil indvarsle de sidste stadier af den universelle udvikling. I tiden forinden vil tilstandene i almindelighed i verden vise tegn på at bære hen imod indførelsen af en atom-indretning, som vil forårsage den afsluttende episode på menneskeligt plan. Den større konflikt, jeg taler om, vil blive mellem nationer, og den vil komme yderst pludseligt.

28. En menneskelig trykknap-indretning vil blive bragt i anvendelse, og i samme øjeblik, der bliver trykket på knappen, vil — i stedet for katastrofe — den UNIVESELLE ÅBENBARING indtræffe.

☆

Det foregående er, som allerede tidligere sagt, kun et mikroskopisk — men til gengæld repræsentativt — udsnit af, hvad der i årenes løb er blevet meddelt. Repræsentativt i den forstand, at det skulle kunne give læserne et indtryk af — dels, hvad denne skikkelse giver sig ud for og måske

navnlig, hvad han i k k e har sagt, — og dels, hvad han rent konkret forudsiger.

Det er til fulde godtgjort, at fænomenet er en realitet, — hvor ejendommeligt og utroligt det end må forekomme den, der her hører det omtalt for første gang. Spørgsmålet er, derimod: Hvem eller hvad er det, der meddeler sig? — — — En »rummand« med storhedsvanvid? — eller selveste PRIMUS MOTOR bag en kosmisk redningsaktion, der formidles blandt andet af de flyvende tallerkener?

Det kommende halvandet år vil vise, om denne skikkelse, der *kalder sig* SANDHED, også *taler* SANDHED! *N.E.W.*

KOMMENTAR:

Redaktionen har gennem de sidste ca. 2 år haft kendskab til dette fænomen og fulgt begivenhedernes udvikling. Følgende kunne derfor tilføjes:

I fortsættelse af tidligere bemærkninger om en forestående indgriben i den jordiske videnskab, fremkom den 31. marts 1964 følgende meddelelse:

»Foruden den energi, der nu er i omløb, er der et andet element, placeret omkring atomet efter guddommelig ordre. Det vil forvirre videnskabsmændene og komplicere deres arbejde for at forhindre en begivenhed, som mit Univers endnu ikke er rede til. — Af form er det som små hvirvelvinde. Det vil ryste videnskabsmændene, fordi de ikke ved, hvor det er kommet fra. Ej heller vil de være i stand til at splitte det, før jeg er rede. Det er, hvad der kunne kaldes et sikkerhedsbælte, thi de er så nær ved en opdagelse, som de ikke ville have kontrol over, at jeg er blevet tvunget til at skabe dette af hensyn til mit Univer's trivsel«.

Intet under, da, at en og anden spidsede ører, da det engang i efteråret 1965 i en eftermiddagsradioavis pludselig lød — gengivet efter hukommelsen:

»To (nationalitet?) videnskabsmænd, (navne?), er blevet tildelt (?-)prisen for opdagelsen af nogle hidtil ukendte hvirvler omkring atomet. — — —«

Hvis nogle af læserne skulle være i besiddelse af — eller i stand til at fremskaffe den fulde og nøjagtige ordlyd af denne pressemeddelelse, ville vi være taknemmelige, da vor udklipscentral ikke er i besiddelse af den.

Der er planer om en dansk udgave af hele den originale dokumentarberetning om Universal Link samt diverse tillæg, der fører den up to date, såfremt der måtte være interesse og økonomisk basis for et sådant projekt. Henvendelser, denne sag vedrørende, kan indtil videre rettes til SUFOI-Sjælland, Elmevej 2, Borup. Giro 13 07 18. *B.J.*

UFOLOGI

Postelin i luften.

Hvad er forklaringen på de mystiske genstande, der til stadighed overalt i verden observeres på himlen?

Af Bent Henius

I Michigan har et byrådsmedlem taget dette billede af to af de mystiske genstande, der nu optræder på himlen. Det er taget med et Minox-kamera og en eksponeringstid på 10 minutter.

De seneste dages beretninger fra USA om, at mange hundrede mennesker har set mystiske lysende genstande på himlen, har på ny sat gang i debatten om »flyvende tallerkener«. Det er heller ikke længe siden, en ung dansk pige i Irland tog et

fotografi af en sådan genstand, et billede som er gået verden rundt. (Bragt i UFO-NYT nr. 2).

Endnu foreligger der dog intet bevis for, at Jorden har haft besøg af væsener fra andre kloder. Men der findes mennesker, bl.a. amerikanerne Geoge Adamski og major Donald E. Keyhoe, som hævder, at fremmede rumskibe ofte har fløjet over Jorden samt, at de selv har haft kontakt med gæster fra rummet.

Beretninger om mystiske genstande på himlen er ikke noget nyt. Allerede hos profeten Ezekiel i Det gamle Testamente kan man læse: *»Et stormvejr kom fra nord, og en vældig sky fulgte med, omgivet af stråleglans og hvirvlende ild i hvis midte det glimtede som funklende malm«.*

Så vidt vides tror ingen ansvarlig astronom på »flyvende tallerkener«. Lige så overbevist videnskaben er om, at der må findes liv på millioner af kloder i universet, lige så sikker er den på, at chancen for at et fremmed rumskib skulle finde frem til netop vor Jord i den korte tid den — astronomisk set — har været beboet, nærmest er lig nul.

Man kan naturligvis ikke benægte, at det ikke altid har været muligt at give en forklaring på, hvad det er for fænomener, folk har set på himlen. Men i langt de fleste tilfælde kan man gå ud fra, det drejer sig om meteorer eller stjerneskud, som de fejlagtigt kaldes.

Meteorer er ganske små partikler helt ned til sandkorns størrelse, og de har ofte indbyrdes afstande på hundreder af kilometer. De trænger ind i Jordens atmosfære, hvor de på grund af gnidningsmodstanden brænder op.

Milliarder af dem rammer hvert døgn vor atmosfære, hvor de bliver hvidglødende som følge af deres store hastighed. Nogle meteorer er så store, at en del af materialet ikke når at forbrænde helt. Disse ildkugler, som man kalder der, kommer så strygende mod Jorden som en lysende fakkel. Den kan eksplodere i luften eller styrte ned.

Meteorsten varierer i størrelse fra støvkorn til klumper på flere ton. Den gennemsnitlige vægt er ca. 10 milligram. Den største meteorsten, man kender, havde en diameter på 75 meter ,som en fodboldbane) og faldt i Arizona for mindst 50.000 år siden. Hovedmassen ligger dybt i jorden og er ikke fundet.

Der findes to slags meteorsten. En, der består af metallerne jern og nikkel samt en, der indeholder stenarter. Man har fundet ca. 30 grundstoffer i meteorer, men altid stoffer, der er kendt fra Jorden.

Meteorpartikler stammer ofte fra halen af kometer. En komet er ikke et fast legeme, men består af små stykker fast masse, støv og gasarter. Selv om kometen med sin hale kan være op til 20 millioner likometer lang, kan det stof, den består af, pakkes sammen til en kugle med en diameter på et par kilometer.

Man regner med, at der findes ca. 100.000 kometer i vort solsystem. De går i deres egen bane om Solen og krydser engang imellem Jordens bane. Ildkugler stammer ikke fra kometer, men er formentlig asteroider, nogle af flere tusind småplaneter med en diameter på 80-770 kilometer, der kolliderer med Jorden.

Meget tyder på, at mange af de lysende genstande, folk ser på himlen, er ildkugler. Nu er der yderligere skabt mulighed for at forveksle satellitter med »flyvende tallerkener«. Det er allerede sket én gang, at en amerikansk satellit er gået til grunde i atmosfæren over Skandinavien i et festfyrværkeri, så mange mennesker var overbevist om, at nu fik vi da besøg fra en anden klode.

Lad os se på nogle af de rapporter, der foreligger om UFO, uidentificerede flyvende objekter. Den unge pige, der i Irland tog det usædvanlige billede, er den 19-årige Lisbet Mortensen fra København. Hun kørte den 26. december i fjor på en irsk landevej sammen med en veninde, Jacqueline Wingfield, der arbejder på Victoria and Albert Museum.

I klart vejr mellem kl. 15,15 og 15,30 så de en lysende talelrkenformet genstand, der bevægede sig lydløst foran bilen med en ildlysende hale efter sig, men uden røg. Det lykkedes Lisbet Mortensen at fotografere genstanden.

En kollega til den engelske kvinde, Charles H. Gibbs-Smith (der er interesseret i den slags fænomener) fik den kendte engelske fotograf Percy Hennell til at fremkalde filmen. De står begge inde for, at negativet er ægte, og at der ikke er tale om fejl i film eller fremkaldelse.

Mr. Gibbs-Smith, der har omtalt begivenheden i et læserbrev i »The Times«, som også offentliggjorde billedet, mener det er udelukket, der kan være tale om nogen ballon, raket, satellit eller et meteor. Altså må det være noget interplanetarisk. En fysiker fra Oxford har derimod erklæret, at der kan være tale om en særlig spejling, som fremkommer, når Solen bryder gennem skyer med iskrystaller.

Det er ikke længe siden, passagererne på en atlantflyvning blev kastet rundt i maskinen (nogle brækkede ribben), fordi piloten pludselig måtte foretage en voldsom manøvre for at undgå at støde

sammen med en stærkt lysende genstand, der havde retning direkte mod flyet.

USA's luftvåben konstaterede senere med sikkerhed, at der var tale om en ildkugle. Adskillige andre flyvemaskiner hundreder af kilometer borte havde iagttaget fænomenet. Man fastslog også, at den første maskine kun havde været 50 kilometer fra ildkuglen.

I november i fjor modtog det amerikanske flyvevåben fra uafhængige kilder meddelelse om en »flyvende tallerken«. Den var set både af et par, der spillede golf i Chicago og af to politibetjente, der fra en helikopter regulerede trafikken på en motorvej. Golfparret så en tydelig tallerkenformet genstand, der blev forfulgt af en jetmaskine.

Det viste sig, at den »flyvende tallerken« var en reklameflyver med et blinkende skilt under skroget, hvorpå der stod »Lær at flyve hos Palwaukee«. Den jetmaskine, golfspillerne havde set jage tallerkenen, var helikopteren, som ganske rigtigt havde undersøgt, hvad det var for en mærkelig tingest, den mødte.

I USA taler man endnu om Lubbock-lysene. Det var professorer i Texas, som for nogle år siden om aftenen uden for deres villaer adskillige gange så lysende v-formede mønstre passere hen over himlen. Først et år efter blev mysteriet opklaret.

En af de lærde mænd satte en dag en drage op og opdagede, at den i en vis højde kom til at lyse ved skæret fra nogle lysstofrør i gadebelysningen, som havde været skjult for professorerne af træer. Og så fandt man hurtigt ud af, at v-formationerne var fugle, der på deres underkrop blev udsat for det samme lys fra gadelygterne.

Men tilbage bliver alligevel en række tilfælde, som man ikke har kunnet finde nogen naturlig forklaring på. Således mødte en universitetsstuderende fra Wisconsin på en natlig køretur med sin søster, kone og svigermor i et øde område en genstand, som de først troede var en flyver, der var ved at styrte ned. Den unge pige blev så rædselsslagen, at hun smed sig ned i bunden af bilen og dækkede sit ansigt med hænderne.

Genstanden bevægede sig lydløst lavt over jorden og havde fire røde lys placeret som i et rektangel samt et hvidt lys foran. De røde lys var så langt fra hinanden, at de to sås over telefonledningerne, de to under. Studenten prøvede at indhente genstanden med bilen, men det lykkedes ikke.

Var det en helikopter? Næppe sandsynligt så tæt ved jorden en mørk nat. Var det et fata morgana? Der var fire troværdige vidner til begivenheden. Den amerikanske luftvåben, der undersøger alle den slags rapporter — og får én om dagen — har i dette tilfælde ikke kunnet give nogen forklaring.

Dr. Allen Hynek, en amerikansk astronom, der er rådgiver for flyvevåbnet på dette område, har for nylig foreslået, at der nedsættes en komité, hvori skulle sidde sociologer og psykologer, som kan studere rygtedannelsen. Han siger, man måske vil få mere ud af at undersøge nogle af de *mennesker*, der hævder de har set »flyvende tallerkener« end af at beskæftige sig med, *hvad* de har set.

Selv har dr. Hynek ikke fundet noget som helst bevis for, at nogen af de mystiske himmelgenstande kommer fra verdensrummet eller andre kloder. Iagttagelserne de seneste dage i Michigan forklarer han ved at sige, at det drejer sig om »lygtemænd«, de lysende sumpgasser, der kan optræde ved tøvejr om foråret.

Berlingske Tidende 31/3-66.

KOMMENTAR:

En tak til Bent Henius, fordi han har fundet emnet værdig til behandling, og tak fordi emnet stort set er behandlet pænt. Dog vil vi gerne påtale et par ting samt give et par oplysninger og gode råd. Hvorfor denne overskrift? Er det for at være morsom eller for at tækkes »de kloge«, for det kan da ikke være for at vække opmærksomhed. I navne som RUMSKIBE, UFOer eller Flyvende Tallerkener synes der ellers at være appel nok til fantasien. Den her anvendte overskrift trækker blot sagen ned på et billigere plan, og det kan vel ikke være nogen reklame for forfatteren.

I artiklen står: »Så vidt vides tror ingen ansvarlig astronom på flyvende tallerkener«. Det kunne

være interessant i denne forbindelse at få nærmere præciseret, hvad man forstår ved en ansvarlig astronom. Det skulle vel ikke tilfældigvis være således, at de astronomer, der tror på flyvende tallerkener, anses for uansvarlige. Hvis forklaringen imidlertid skulle være den, at man til kategorien af ansvarlige astronomer henregner sådanne som har et navn, eller som er placeret som ledere af observatorier m.m., ja, så kommer jeg desværre til at korrigere oplysningen i artiklen. Blandt de ansvarlige som enten tror på de flyvende tallerkener eller er positiv indstillet til fænomenet er så kendte navne som:

Astronom Clyde W. Tombaugh (New Mexico).
Astronom Dr. H. M. Sinton (Yerks).
Astronom Dr. S. Fred Singer (Maryland).
Astrofysikeren I. S. Skhlovsky (Rusland).
Astronom T. Miller (Stromlo obs.).

Men de tæller måske ikke med.

Bent Henius omtaler meteorer som en af forklaringerne på de mange observationer. Det er korrekt, at en stor del af de indkomne rapporter kan forklares ved sådanne naturlige årsager som meteorer og satellitter, men hvorfor ikke i samme åndedrag nævne, at sådanne forklaringer udelukker sig selv, hvis der er tale om objekter, der udfører manøvrer.

Synes Bent Henius ikke selv, der er noget paradoksalt i »videnskabsmændenes« afvisning af fænomenet som interplanetariske rumskibe under henvisning til folks lidt for store fantasi, og de samme kloge hjerners fantasifulde kæmpeudfoldelser for at vise, at det såmænd bare er et ganske almindeligt kendt, naturligt fænomen. Jeg kan oplyse, at en af disse kloge personer, den amerikanske videnskabsmand Dr. Menzel for en del år siden beviste, at man kunne komme ud for disse mærkelige iagttagelser, hvis Solens lys faldt på en ganske bestemt måde gennem huller udskåret i store papskiver. Dr. Menzel glemte bare samtidig at fortælle, af hvem og hvornår disse papskiver var blevet hængt op i atmosfæren. Der må være nogen, som har haft travlt, når man betænker, at UFOerne ses over hele verden.

Vi er glad for, at sagen omtales, og vi vil gerne være behjælpelige med at fremskaffe oplysninger, litteratur m.m., så man kan trygt henvende sig til UFO-NYT. *F.P.*

UFO-billedet af i dag.

EN KOMMENTAR

F. Pedersen.

I sidste nummer bragtes et uddrag af et foredrag, som major H. C. Petersen har holdt, hvori han trækker UFO-billedet op, sådan som han ser det. H. C. Petersen har i de senere år bygget sit UFO-arbejde op på George Adamskis filosofi. G. Adamski og hans værk er uomtvistelig en del af UFO-sagen, hvor stor og hvor vigtig ved vi ikke, men den er kun en del af et større mønster, hvis konturer måske kan anes, men der findes mange brikker — og fænomenet »de flyvende tallerkener« udgør kun en enkelt brik i dette spil.

Jeg har tidligere hævdet, at der må være både plads og ret for de forskellige meninger og interesser i UFO-sagen, og det står jeg selvfølgelig stadig fast ved, men dette er blot ikke ensbetydende med, at man skal acceptere alt.

H. C. Petersen og jeg er enige i mange ting, også i vort syn på, hvordan sagen behandles fra forskelligt hold, men man kan nu også blive for pessimistisk for ikke at sige negativ i sin holdning.

Om presse, radio og TV kan der siges mange grove ting i denne forbindelse, men slet så simpelt, som at postulere, at der via disse massemedier intet siges om UFO-aktiviteten, er det nu ikke. Holder vi os til Danmark, er det rigtigt, at radio og TV ikke har vist nogen særlig positiv holdning til fænomenet, men det er direkte forkert at sige, at pressen ikke har beskæftiget sig med »DE FLYVENDE TALLERKENER«. Det er endda slet ikke så lidt danske aviser i årenes løb har bragt. De seneste koncentrationer af UFOer over USA har endda været vældig godt dækket rent nyhedsmæssigt i dansk presse. At overskrifter, kommentarer og artikler ofte har været både misvisende og under lavmålet, set fra et sagligt synspunkt, er derimod korrekt, men skal vi være retfærdige, må vi dog indrømme, at der i de sidste par år er sket ganske betydelige ændringer i sagsbehandlingen. Enkelte aviser er endog særdeles nøgterne i deres holdning til de beretninger, der refereres. Jyllands-Posten har bl.a. i de senere år vist en særdeles positiv vilje til saglig behandling.

Ser vi på presse, radio og TV i udlandet bliver billedet straks mere broget, og vil være forskelligt

fra land til land. Nogle steder er det værre, andre steder er det bedre end i Danmark. I et land som USA, hvor radio og TV ikke er statsmonopolinstitutioner, er der ingen tvivl om, at en stor del af kendskabet til UFO-sagen er formidlet gennem både radio og TV. Mange sager er i USA rejst af pressen, som omend med andre motiver end UFO-logerne, har hængt myndighederne ud for tåbelige forklaringer eller afvisninger, og derved indirekte ansporet folks interesse for et dybere indblik i sagen og dens forskellige aspekter.

Et andet forhold som også kan give anledning til kommentarer er H. C. Petersens aversion mod major Keyhoe og hans organisation NICAP.

I forbindelse med UFO-sagen er major Keyhoe nok en af de mest fremtrædende personligheder og NICAP vel nok den største og kendteste organisation. Det er velkendt, at NICAP har været meget forbeholden overfor kontakter og kontaktpersoner, bl.a. Adamski. Keyhoe er endda gået så vidt, at han har bekæmpet flere af kontaktpersonerne. Hans angreb på Adamski, der ligger ca. 6 år tilbage i tiden, var både uheldigt og fejlagtigt. Jeg kender denne sag på nærmeste hold, idet jeg nemlig selv i sin tid sendte en protest til major Keyhoe, i hvilken jeg bl.a. påviste flere fejlagtige påstande i Keyhoes såkaldte »beviser«. Det er beklageligt, at en organisation som NICAP kan forfalde til slig optræden, derimod kan man egentlig ikke bebrejde Keyhoe, at han udviser endog særdeles stor forsigtighed i forhold til de snart mange påståede kontakter. Forsigtighed er måske nok på længere sigt både en dyd og en klogere politik.

Det er ikke rigtigt, at major Keyhoe afviser tanken om kontakt som absurd. NICAP har endda beskæftiget sig ret indgående med et par kontakter i de senere år.

Det er rigtigt, at Keyhoe mener, at rumfolkene stammer fra planeter i andre solsystemer, en opfattelse han iøvrigt deler med mange andre UFO-interesserede. Hvem har nu ret, Keyhoe eller de andre? Vi ved det ikke, men er det ikke ret beset mindre væsentligt i første omgang. Alle parter er enige om, at »de flyvende tallerkener« eksisterer, og dette må vel nok siges at være den bærende faktor i hele oplysningsvirksomheden om fænomenet. NICAP og major Keyhoe har gjort et stort arbejde for at udbrede kendskabet til sagen og ført an i kampen mod den »tavshedsmur«, der fra officiel side lægges omkring UFO-sagen, så jeg forstår ikke rigtig den form for mistænkeliggørelse, man fra visse sider udviser overfor NICAP.

Man antyder, at CIA (det amerikanske efterretningsvæsen) står bag major Keyhoe og NICAP. Det kan være rigtigt, men det behøver absolut ikke at være tilfældet. Det er ikke noget bevis, at et af medlemmerne i Keyhoes stab, admiral Hillenkoetter, tidligere har arbejdet for CIA. Dette indebærer ikke nødvendigvis et skjult tilhørsforhold til CIA og Det amerikanske luftvåben. H. C. Petersen og jeg er begge majorer og tilknyttet hver sit værn, og begge har fra tid til anden mødt den forestilling, at det var tilsvarende danske kræfter, der stod bag vor tilknytning til UFO-sagen. Vi ved begge, at en sådan opfattelse er helt igennem fejlagtig. UFO-problemet er for os et meget alvorligt problem, men det er helt igennem et fritidsarbejde.

Hvorfor denne mærkelige form for arbejde? Er den konstruktiv? Nej, i mine øjne tjener den sagen lige så dårlig som en del af de ting, der præsteres af visse blade og aviser, men de sidstnævnte har dog godt nok ikke lovet at ville støtte sagen. Det er dogmatik på en anden måde, eller rettere det er ny vin hældt på gamle dogmatiske flasker.

Adamski efterlyser i sin filosofi større tolerance og han gør samtidig opmærksom på, at sandheden har mange facetter. Hvorfor ikke efterleve dette i praksis, det kan godt praktiseres uden at man af den grund behøver at være helt enige eller uden at give afkald på retten til at være kritisk. Vi kan stadig gøre hinanden opmærksomme på fejl, vi kan påtale dem, og vi kan advare mod disse fejl, men vore handlinger må i så fald bygge på viden og ikke på løsagtige rygter og antagelser. Forsøger vi at leve op til det, vi selv anbefaler andre, medvirker vi på en positiv måde til at de forskellige strukturer sliber hinanden til og skaber større harmoni. Årsagsloven vil da gøre sig gældende på den rette måde.

F.P.

Folk, der skyr enhver risiko, løber den største risiko.

George Kennan, amerikansk diplomat.

☆

Tidligere gik folk på barrikaden for frihedens skyld.

Werner Finck.

☆

Alverden kan tåle indbilskheden hos folk med succes, men ikke nogen andres.

John L. Blake.

Nyt fra videnskaben

Den menneskelige »aura«.

I adskillige kontaktberetninger støder vi på fænomenet »Aura«. Kontaktpersonerne beretter, at rumfolk undertiden er omgivet af et mærkeligt farvet, lysende felt, som man ikke har kunnet give nogen akceptabel forklaring på. Om dette mystiske felt nu er noget, der specielt hænger sammen med rumfolkenes særlige påklædning (rumdragt) eller der er tale om det samme fænomen, som man nu efterhånden mener at have konstateret i forbindelse med alle levende skabninger, vides ikke.

Fænomenet er dog i sig selv så interessant, at vi har ment dte rigtigt her i bladet at tage også dette problem med i vurderingen af kontaktberetninger, hvor fænomenet optræder.

Videnskaben har i mange år afvist den såkaldte »Aura«, men også på dette punkt er der sket store ændringer i de sidste 30 år. Forskellige steder verden over arbejder man i dag med forsøg, der på rent naturvidenskabelig basis forsøger at klarlægge fænomenet.

Her i landet findes også en del mennesker med videnskabelig uddannelse, som har taget problemet op til nærmere undersøgelse. Det kan således nævnes, at de i artiklen nævnte forsøg med specielle briller indgår i disse undersøgelser. Når der foreligger resultater af betydning fra disse undersøgelser, vil der her i bladet blive bragt en omtale af resultaterne.

Frank Pedersen.

Af cand. mag. B. Frøkjær-Jensen.

Psykiske energifelter.

Man har gennem mange år været klar over, at der findes energiforekomster i naturen af en art, som må betegnes som ikke-fysisk, (fysisk her taget i den almene betydning som noget objektivt konstaterbart). Efterhånden som vor erkendelse af kosmos og dets naturlove forøges, må vi gang på gang erkende, at forhold, som tidligere har hørt ind under åndsvidenskabelige, psykiske, psykologiske, parapsykologiske, metafysiske og okkulte sider af tilværelsen pludselig inddrages under den objektive fysiske verdens naturlove.

Således forholder det sig også med den nervøse psykiske udstråling, fra ethvert levende væsen, som normalt går under betegnelsen »Aura«.

Der findes utallige litterære skildringer af mennesker, som har kunnet se aura udstrålingerne direkte, men som regel er der tale om specielt sensitive mennesker, som er udrustet med clairvoiante evner. Jeg mindes ikke at have læst beskrivelser, hvor de »synske« mennesker selv har oparbejdet evnen til at se strålinger, der ligger udenfor det synlige lys, d.v.s. elektromagnetiske bølger med frekvenser fra $4x10^8$ til $7,5x10^8$ MHz. (Sandsynligvis er det muligt at sensitivisere den 6. sans gennem specielle yoga-øvelser).

En forskning på det parapsykologiske område vil normalt beskæftige sig med medier som forsøgspersoner, idet medierne, d.v.s. folk, der er udstyret med supernormale psykiske evner, lettere kan kontakte under- og overbevidstheden og de dermed forbundne energifelter end andre mennesker kan.

Anvendelsen af medier som forsøgspersoner har imidlertid den ulempe, at forsøgsresultaterne ikke kan kontrolleres og verificeres af »normale« mennesker, der jo ikke er udstyret med disse supernormale psykiske evner. Man kan derfor i almindelig-

hed drage tvivl om objektiviteten i den parapsykologiske forskning i de tilfælde, hvor mediale evner anvendes som mellemled mellem forskeren og forskningsobjektet.

Man må derfor i høj grad glæde sig over, at en gruppe forskere forsøger at løse de parapsykologiske problemer på rent naturvidenskabelig basis uden anvendelse af medier.

I de sidste 50 år er auraudstrålingen nemlig blevet grundig udforsket bl.a. af Metaphysical Research Group, Archer's Court, Hastings, Sussex, England.

De følgende oplysninger refererer alle til resultater fra denne forskergruppe, som har udgivet en del forsøgsrapporter og foredrag. Især refereres til:

Seeing the Aura, et trykt foredrag, som blev holdt i 1920 på St. Thomas Hospital, London af Dr. Kilner.

Researches on the Aura Phenomena I-II af Machmond K. Muftic, M.D.

Den her citerede litteratur beskæftiger sig med den psykiske udstråling fra mennesket. Omkring 1920 opdagede to forskere Kilner og Bagnall, at man ved hjælp af en speciel betragtningsteknik kunne se aura udstrålingerne. Teknikken, som iøvrigt er blevet forbedret meget siden 1920, bygger på en forøgelse af øjets følsomhed overfor auraens komplementærfarve, hvorefter man ved betragtning gennem farvede briller kan se udstrålingerne.

Fremgangsmåden for en auraobservation (for begyndere) kan være følgende:

Forsøgspersonen placeres foran en mørk baggrund belyst forfra. Iagttageren sidder foran forsøgspersonen med lyset bag sig. Iagttageren sensitiviserer øjnene i ca. 1 minut ved betragtning af en lys flade (f.eks. himlen) gennem et par briller, der er forsynet med farvefilter bestående af stoffet pinacyanol (mørk farvning). Herefter udskiftes filtret med et lysere pinacyanol filter. Forsøgsrapporterne angiver, at 90 % af alle iagttagere efter denne sensitivisering af øjnene har iagttaget en blågrå tåge omsluttende hele forsøgspersonen. Herefter kan filtret udskiftes med et metylenblåt filter, hvorefter den blågrå tåge viser sig at bestå af en indre aura i afstanden 5-10 cm fra huden og en ydre aura i afstanden 15-35 cm fra huden. Skiftes herefter til røde filtre forsvinder den ydre aura, mens den indre intensiveres. Anvendes mørke dybrøde filtre, kan man normalt se strålebundter strålende ud fra huden bestående af en hovedstråle og en del mindre bistråler, som udsendes rundt om hovedstrålen. I nogle tilfælde kan man ved rette valg af filtre se en ultraydre aura, som starter ca. 35-40 cm fra huden. Dette strålingsfelt har ingen ydre afgrænsning, men fortaber sig i rummet, idet det bliver gradvist svagere. Man har observeret, at en kraftig nervøs eller intellektuel aktivitet øger strålingsfeltets styrke, farve og beliggenhed. Tænker forsøgspersonen f.eks. kraftigt på en genstand, der ligger foran ham på bordet, kan man sommetider se lange stråler udgående fra som regel hovedet i retningen af genstanden, (er dette en form for observation eller kommunikation med omverdenen, som indtil nu har unddraget sig vor opmærksomhed?).

Holdes to hænder overfor hinanden i samme plan med fingrene strakt mod hinanden, så ser man tydeligt stråler af lys gående fra den ene hånds fingerspidser til den anden hånds fingerspidser.

Under perioder med daglige betragtninger aktiviseres observatørens øjne, så han ikke mere behøver så kraftige filtre for at se auraen, ligeledes er det muligt at reducere aktiviseringsperioden, og den periode, hvori øjnene er aktive bliver gradvist længere. Det angives, at det for nogle af observatørerne fra forskningsgruppen har været muligt at se auraen direkte efter nogen tids træning uden anvendelse af farvefiltre. Man er altså i stand til at se auraen direkte efter en passende optræning af øjnene! (?)

Efter denne konstatering synes pludselig noget af mystikken omkring den clairvoiantes og trancemediets evne til at se andre menneskers aura reduceret.

Efter at man i adskillige år havde betragtet auraen gennem farvefiltre, blev to andre analysemetoder udviklet:

Spektrografien og fotograferingen.

Auraspektrografen »Optronen«, der består af en fotoconductor efterfulgt af en elektronisk forstærker har i væsentlig grad bidraget til erkendelsen af strålernes fysiske natur. Det er således nu almindeligt antaget, at i alt fald den indre auraudstråling består af elektromagnetisk stråling (uden at man dog kan bevise, at strålingen ikke også omfatter stråling af ikke-elektromagnetisk natur).

Følgende spektrale energibånd er påvist: 2480, 2530, 2650, 2700, 2800, 2990, 3020, 3120, 3340 og 3650 Ångstrøm. Yderligere findes der ultraviolet aurastråling mellem 2300 og 2400 Ångstrøm og infrarød stråling omkring 9300 Ångstrøm.

Lysstyrken eller feltstyrken er i alt fald målt for en frø og angives at være af størrelsesordenen 1000-10000 photoner pr. sekund pr. m^2 vinkelret på udstrålingsretningen.

Da Optronen er forsynet med elektronisk forstærker, er den mere velegnet end fotografiet til

bestemmelse af de svage udstrålinger. Alligevel er det lykkedes også at udvikle en teknik til fotografering af auraen, i alt fald for det kraftigere indre aurafelts vedkommende.

Også ikke organiske aurafelter er fotograferet. F.eks. er i Metaphysical Digest (vol. 1, no. 4/1954) omtalt, hvorledes auraen omkring en elektromagnet er fotograferet.

Hvorledes dannes auraen?

Der er flere forskellige teorier for auraens dannelse. Den mest sandsynlige er nok denne:

Det er efterhånden kendt også af manden på gaden, at nervesystemet arbejder på grundlag af elektriske impulser udsendt fra hjernen. Man er i stand til at måle såvel styrken, frekvensen og forplantningshastigheden af muskelinnervationsimpulserne, der udsendes fra hjernen. Lægen stiller sin diagnose bl.a. på grundlag af electrocardiogrammer (kurver, der angiver det skiftende elektriske potentiale af den arbejdende hjertemuskulatur) eller encephalogrammer (kurver over de elektriske potentialeforskelle i hjernen). Der kunne nævnes mange andre eksempler på, hvorledes elektriske strømme styrer muskelarbejde og organfunktioner.

Disse strømme bevirker, at der dannes en række elektromagnetiske felter omkring nervebanerne. Disse felter (eller muligvis strømmene direkte) bevirker en kraftig elektroluminiscens fra hudens dybere lag.

Electroluminiscensen opstår når visse stoffer f.eks. zink sulfid, silicium carbid, cadmium sulfid, zink oxid, gallium fosfid og andre især organiske forbindelser anbringes i et elektromagnetisk felt eller passeres af en elektrisk strøm. Ved elektroluminiscensen konverteres altså elektrisk eller elektromagnetisk energi direkte til lys uden først at omdannes til varme. Dette sker ved, at de enkelte atomers elektroner tilføres energi, hvorved de vandrer ud i en fjernere elektronskal. Dette er en ustabil situation, og elektronerne søger hurtigt tilbage til normalniveauet i atomstrukturen. Under denne niveauforandring udsendes elektromagnetisk energi i form af aura. Ifølge Crile (The Phenomena of Life, Heinemann, USA, 1935) og Lakowsky (L'Oscillation cellulaire, Paris 1931) er enhver levende celle en elektromotorisk resonator, der er i stand til at udsende og modtage strålinger af meget høj frekvens. Herved kunne eventuelt de forskellige resonansfrekvenser i auraudstrålingen forklares.

Hvilken funktion har auraen?

Herom kan der intet sikkert siges, men man har naturligvis lov til at gætte. Det er sandsynligt, at auraen er et biologisk-fysisk resultat af nervesystemets arbejde, og auraens dannelse følger således de alment kendte fysiske og kemiske love. Det er dog ikke usandsynligt, at i alt fald den ydre aura er af en anden natur end den indre aura, der som sagt er elektromagnetisk i sin natur.

Nogle af de forsøgsresultater, som man er nået frem til gennem beregning synes at godtgøre, at muligheden for en hastighed på 20.000 gange lysets forplantningshastighed er til stede. *(Efter at såvel amerikanerne som russerne i kæmpe acceleratorer har opnået partikelhastigheder på over 300.000 km/sek. er i alt fald antagelsen af lysets hastighed som en absolut øverste hastighedsgrænse ikke rigtig).*

Man kan da spørge sig selv, om vi står på grænsen til erkendelsen af den feltenergi eller strålingsform, der er virksom ved telepati og clairvoiance?

Litteraturhenvisninger:

E. Whittaker: A History of Theories of Aether and Electricity. Philosophical Library, Inc. New York, 1951.

L. J. Ravitz: Application of the Electrodynamic Field-theory in Biology. J. Clin. Hypn. 1/135, 1959.

H. S. Burr og Northrop: Dynamic field in living organisms. Proc. Nat. Acad. Sc. 25/284, 1939.

J. S. & R. C. Robb: American Heart Journal; 23/455, 1942.

J. J. Williamson: Metaphysical Digest, 4/88, 1958.

Dr. med. L. Türcke: Introduction to the Discovery of Biorythmic Periods. Metaphysical Research Group.

I. Newton: Matematical Principles of Natural Philosophy Berkely, University of Calif. Press. 1934.

Einstein: Meaning of Relativity. Princeton Univ. Press. 1950.

G. P. Thomson: Wave Mechanics of free Electrons. McGraw-Hill Cy. N.Y., USA 1930.

R. C. Thornton: The Unified Field. Vincent-Baxter Press, Oxford 1951.

Hver selvbiografi er et stykke ransagelse. Alt for ofte resulterer processen i en frikendelse med akklamation.

Herbert Tingsten, svensk professor.

Mere mellem himmel og jord . . . ?

Amerikansk forskning med tankelæsning, som de fleste videnskabsmænd ikke tror kan finde sted.

WASHINGTON (Privat). Videnskabens forsøg på at forklare sindets undere bringer forskerne ansigt til ansigt med noget, som de fleste af dem har spottet i generationer: telepati:

Om telepati virkelig er noget, man kan regne med, eller om det blot er en illusion, er aldrig virkelig blevet afgjort. Men det vil måske blive det, hvis de nuværende forskninger fortsætter.

Som ørkenoasen, der viser sig at være et fatamorgana, er det muligt, at telepati vil vise sig at have konventionelle fysiske forklaringer. Det mener de fleste videnskabsmænd.

Det er flere måneder siden, »Science«, et respekteret amerikansk tidsskrift, offentliggjorde en rapport, som antydede, at enæggede tvillinger fik samme pludselige indfald under visse omstændigheder. Rapporten overraskede mange videnskabsmænd ved at antyde, at telepati var involveret på en eller anden måde.

I Los Angeles har en psykologistuderende vist, at mental telepati kan have et vist grundlag, forudsat at de implicerede personers følelsesmæssige tilstand møder visse betingelser.

To new yorkere har gjort lignende eksperimenter, hvori en sovende persons drømmeindhold havde forbindelse med tankegangen hos en anden, der opholdt sig 120 meter borte.

I Duke University, som længe har været centret for telepatiforskning i Amerika, har man påvist et nært gensidigt forhold mellem kontrollerede eksperimenter og mange uforklarede hændelser.

Hvordan, spørges der, forklarer man tilfældet med den krigsbrud, som drømte, at hendes mands hår var blevet hvidt, en formodning som blev bekræftet få dage senere, da hun fik brev fra ham. Han fortalte deri, hvordan han var blevet gråhåret i forbindelse med en dramatisk nødlanding.

Eller de enæggede tvillinger, som drømte, at de så deres onkel ligge på et bord med ødelagt ansigt og næste dag så ham på operationsbordet efter en ulykke?

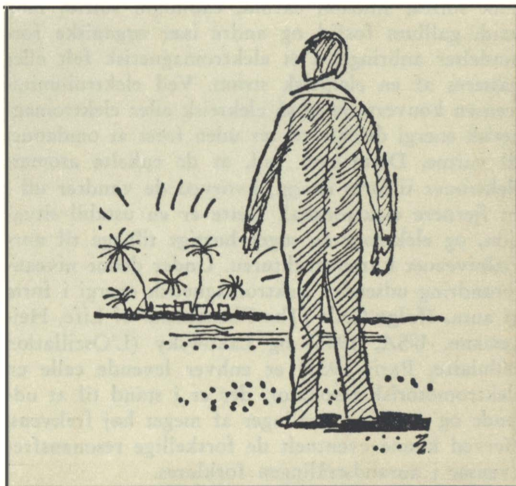
Eller barnet, hvis hals begyndte at bløde samme dag, hans tvillings mandler blev fjernet.

I over 35 år har dr. J. B. Rhine, tidligere chef for det parapsykologiske laboratorium ved Duke University, udforsket sådanne fænomener.

Ligesom Darwin studerer menneskets biologiske udvikling på videnskabelig basis, mener dr. Rhine, at en dag vil en eller anden gøre studiet af menneskets psykiske historie og skæbne anerkendt.

Mens de fleste videnskabsmænd holder sig væk fra enhver officiel indrømmelse af, at telepati bør tages alvorligt, at der beviser for, at nogle af dem er uofficielt interesserede. Et tegn herpå er, at dr. Rhine for nylig modtog mængder af forespørgsler fra videnskabsmænd om en liste over udgivelser om parapsykologi, som han nævnte i »Science«. Men det, der syntes at være et lovende samarbejde mellem telepatiforskningen og Sylvania Electronics Corp., viste sig imidlertid tilsyneladende at være en fiasko. Ifølge dr. Rhine har firmaet meddelt, at det har opgivet sine forskningsplaner.

Sådanne nederlag for telepatiforskningen skyldes imidlertid delvis holdningen hos de videnskabsmænd, som nægter at beskæftige sig med telepati, ganske simpelt fordi det er uforeneligt med den måde, hvorpå videnskaben forstår universet, siger Rhine.

For nylig afsluttede et forskerhold i Cambridge Air Force ved Boston en lang eksperimentrække for luftvåbnet, som dog ikke afslørede noget særligt tegn på telepati-evne hos forsøgspersonerne. Nogle videnskabsmænd sluttede af disse resultater, at telepati ikke eksisterer, mens en af forskerne benægter denne slutning.

Ifølge forskeren, Everett F. Dagle, frastødes den ortodokse videnskabsmand af ideen om en ukendt magt, som er uberørt af tid og afstand. Dog eksisterer der, hævder forskere, en betydelig mængde eksperimentale beviser for, at telepati er mulig.

Rhine, som nu i en alder af 71 leder et forskningsinstitut i Durham i North Carolina, hævder, at videnskaben i stort mål har ignoreret problemer, der ikke har nogen fysisk forklaring.

Ny Dag 11/2-66.

DIVERSE

»NORSK UFO-BULLETIN«

»Norsk UFO-Bulletin«, er et uavhengig, non-profitabelt, organ for fri meningsutveksling, UFO-forskning og informasjon.

»Norsk UFO-Bulletin«, ser det som sin opgave, primært å gi bevis for at vår planet får besøk fra andre planeter, for sekundært å få stadfestet, at det finns annet intelligent liv i kosmos.

»Norsk UFO-Bulletin«, er stensilert, og utkommer 6 ganger årlig. Det kan erhverves ved innbetaling av N. Kr. 4, til postgirokonto 7 13 77, under adresse I. T. Martinsen, Welhavensgt. 66, Bergen, Norge.

Interesserte i Danmark, kan også sende sit abonnement til vår Danmarksredaksjon, fru Lilli Christensen, Lindevej 29, Espergærde, Sj.

BERIGTIGELSE . . .

En af vore læsere har gjort os opmærksom på, at tekst og billede side 82 i UFO-NYT nr. 2 ikke svarer til hinanden.

Den rigtige tekst skal være:

»Fartøj fotograferet af Elisabeth Klarer den 17. juli 1956, Rosetta, Notal, Sydafrika«.

Undskyld og tak til den læser, der gjorde os opmærksom på fejlen. Red.

Kontaktadresser i Norge

pr. 1. jan. 1965.

BERGEN: Nils Sælensminde, Fyllingen.
— Ivar T. Martinsen, Welhavensgt. 66.
— Wohlert Nielsen, Postbox 118, Hop st.

BJERKREIM: Håkon Tjørn, Landsdal.

BODØ: Knut Rønning, Elias Blix vei 19.

DOKKA: Anders Frederiksen.

GAMMERSVIK: Sigmund Simmenes.

HARSTAD: Yngvar Hartvigsen, St. Olavs gate 20.

HOKKSUND: M. Hallingstad.

KONGSBERG: Oddbjørn Ersvik, Drammensveien.

LOFOTEN: H. Normann Jensen, Box 28, Leknes i Lofoten.

OPPDAL: Sverre Teveldal.

OSLO: Nils Jacob Jacobsen, Disenveien 15, Oslo 5.

PORSGRUNN: Hans E. Vaaga, Breidablikk.

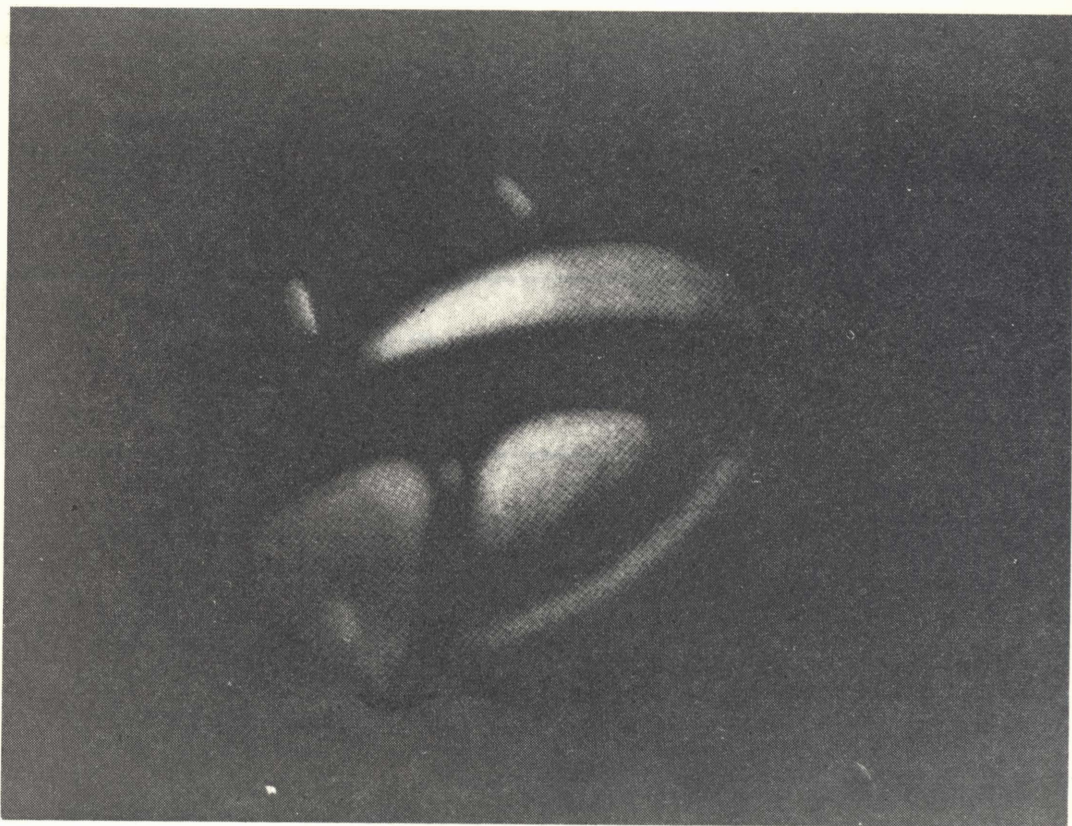
RINGERIKE: Tore Asal, Sandbråten, Åsa, Norderhov.

SALHUS: Sveinung Nilsen, Salhus pr. Bergen.

SKIEN: Per Landgraff Holm, Øvre Skotlandvei 6.

STAVANGER: Trond Lauvås, Stavanger Tekniske Skole, tlf. efter kl. 16,00 3 13 68.

SVOLVÆR: Terje Andreassen, adr. i månedene mars, april, august, september, oktober: Svolvær.

Dette billede, at et UFO i skyerne, blev taget sidste efterår af Alan Smith, en 14-årig Tulsa avisdreng. »Det skiftede farve fra hvidt til rødt til blå-grønt«, sagde Alan senere. »Det pulserede med en høj hvinende lyd. Når lyden blev kraftigere, blev lyset klarere. Det fik os til at gyse«.

LIFE 18/4-66. **/F.P.**

Forøvrig: Stud. heim Althaus, 53 Bonn, Koblenzerstrasse 129, Tyskland.

SØNDRE HØLAND: Kr. Ydersbond, Hemnes.

TRONDHEIM: Viktor Furnes, Knudssøns gate 6.

TROMSØ: Arnold Lockertsen, Guleng gård.

TROMS FORØVRIG: Asbjørn Hegge, Boks 347, Sætermoen.

TØNSBERG: Arne Foss, Utsiktsveien 3, Teie pr. Tønsberg.

VIKESÅ: Arnfinn Austrumdal.

Fordomme dør langsomt, og man kan aldrig være sikker på, om de virkelig er døde.
Jules Romains.

☆

Turister er nysgerrighedens Internationale.
Alberto Moravia.

☆

Skatteydere er statsansatte, der arbejder for finansministeriet uden betaling.
Arthur Brauner, filmproducent.

Kontaktadresser i Danmark

pr. 1. aug. 1965.

København og omegn.

BREDE: Finn Madsen, Lystoftevej 20B, Lyngby.

BRØNSHØJ: Henry Haugård, Bækkeskovvej 22.

DRAGØR: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, tlf. (01) 53 10 35.

KASTRUP: Inger Larsen, Soldugvej 17.

TÅRNBY: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

KBH. V: S. Olsen, Skt. Paulsgade 14, tlf. MI 9407.

KBH. V: H. Heiden, Flensborggade 32, VE 918y.

Sjælland og Lolland-Falster.

BIRKERØD: Kirsten Benn, Stationsvej 3, tlf. (01) 81 33 92.

BORUP: Børge Jensen, Elmevej 2, tlf. (03 626)101.

FLØNG pr. Hedehusene: Sv. Larsen, Bakkevej 1.

FREDERIKSVÆRK: A. Hauser, Birkevej 63.

FØLLENSLEV: H. Olrik, Græsmarken.

HOLBÆK: Finn Nielsen, Chr. Hansensvej 19 B, tlf. 1364.

HØRSHOLM: X. P. Madsen, Bakkehave 8, tlf. (01) 86 16 77.

LOV: M. Larsen, »Vildbanehøj«, tlf. (03 740), Vesterborg 63.

NAKSKOV: Ole Henningsen, Fayesvej 39.

NÆSTVED: Kristen Kristensen, Jørgen Jensensvej 57, tlf. (03) 72 12 53.

SLAGELSE: Leif Jørgensen, Skælskørvej 55.

ST. HEDDINGE: Karl Hansen, »Kræmmergården«, tlf. (03 705) 551.

ST. MERLØSE: Sv. Jensen, Stenlillevej, tlf. (03 601) 182.

SVINNINGE: A. Hervik, »Birkholm«, tlf. (03 465) 461.

VEDBÆK: Jørgen F. Jensen, Stationsvej 13.

Jylland.

ÅBYHØJ: E. Gundersen, H. C. Andersensvej 11, tlf. (061) 5 85 61.

FASTERHOLT ST.: Jens P. Hansen.

FREDERICIA: P. M. Frederiksen, Chr. Richardtsvej 11 A, tlf. (059) 2 23 27.

GRENÅ: Richard Olsen, Lillegade 42, tlf. (063) 2 13 47.

KOLDING: G. Th. Jensen, Åbenråvej 43, tlf. (055) 2 32 93.

LEMVIG: Inger Bech Rasmussen, Strandgade 8, tlf. (078) 2 10 96.

NIBE: N. Nielsen, Hovvej 8 (Box 3).

NØRRESUNDBY: Willy B. Nielsen, Skansevej 52.

RANDERS: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 B, tlf. (064) 2 92 98.

SILKEBORG: Jørgen Andersen, Glentevej 37, tlf. 1322.

STENDERUP pr. Toftlund: Tage Lau.

STRUER: J. P. Christensen, Søndergade 56.

THISTED: O. B. Nielsen, Hundborgvej 81, tlf. 1604.

VIBORG: P. Reffskier, Vestergade 8, tlf. 221.

Fyn og øerne.

KORUP: E. Hviid Steengård, Rønnevej 2.

NYBORG: K. Aa. Balsløv, Bregnevej 14.

ODENSE: E. Hviid Steengård, Rugårdsvej 167, tlf. (09) 12 28 35.

SVENDBORG: Frank Lerbæk, Strandhuse 35, tlf. (09) 21 34 76.

RUDKØBING: H. Christiansen, Strandlystvej 29, tlf. 51 14 33.

Engelsk politibetjent ser UFO

Fra en dansk læser i England har vi fået tilsendt følgende beretning, som stod i »Evening News« den 2. marts.

Efter to månders hemmeligholdelse offentliggjorde politiet i dag en af deres mærkeligste sager – observation af en flyvende tallerken et par meter over jorden midt i Wilmslow nær Manchester.

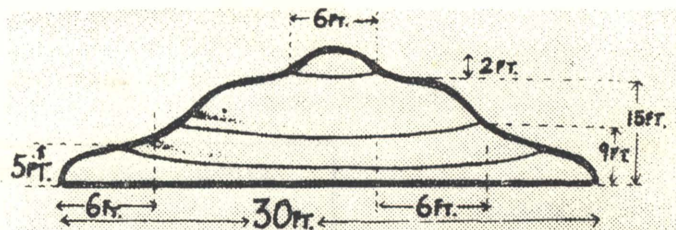
Det 10 meter store, grønne metalliske objekt blev iagttaget af 28-årige Colin Perks, der er politibetjent. Perks var den pågældende nat på tjeneste bag byens biograf, Rex Cinema. Der så han det tallerkenlignende objekt, der var omgivet af et mærkeligt lysskær.

Rapporten er blevet undersøgt af eksperter fra luftsfartsministeriet. Politikommissær H. O. Kenworthy siger: »Jeg er overbevist om, at denne mand har set noget meget usædvanligt, og vi har behandlet sagen meget alvorligt«. »Vi ved ikke, hvilken konklusion luftfartsministeriets eksperter kom til«.

I et interview i sit hjem fortæller Perks følgende: »Klokken var vel 0410, da jeg hørte en summende lyd. Jeg drejede mig omkring og så et grønligt skær i luften. Objektet befandt sig i 1015 -meters højde og var knap hundrede meter fra mig. Det svævede over en åben plads, der støder op til en parkeringsplads.

Objektet var ovalt og på størrelse med en bus. Det havde tydelige omrids og så ud til at være et fast objekt. Omkring fem sekunder hang objektet ubevægeligt, medens det udsendte en lyd af en meget høj tone. Pludselig for det af sted over hustagene med meget stor hastighed«.

Politibetjent Perks tegnede objektet for os og gav os tegningen sammen med rapporten. Han har også rapporteret sin observation til Manchester Direct Investigation Group on Aerial Phenomena.

Perks tegning.

LITO Tlf. 211815 Svendborg